

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 99. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - třetí čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 99. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 21. dubna 2021

Obsah:

Strana:

21. dubna 2021

Schůzi zahájil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Usnesení schváleno (č. 1620).

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Jana Chvojky	5
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	5
Řeč poslance Vlastimila Válka	5

1. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ – třetí čtení

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	6
------------------------------------	---

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Bauera	21
Řeč poslance Jiřího Bláhy	23
Řeč poslance Ondřeje Veselého	23
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	24
Řeč poslance Jiřího Bláhy	24
Řeč poslance Ondřeje Veselého	24
Řeč poslance Pavla Juříčka	25
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	25
Řeč poslance Jiřího Bláhy	26
Řeč poslance Jana Bauera	26
Řeč poslance Víta Kaňkovského	27
Řeč poslance Pavla Juříčka	27

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Vlastimila Válka	28
Řeč poslance Jiřího Bláhy	28
Řeč poslance Václava Votavy	29
Řeč poslance Pavla Juříčka	29
Řeč poslance Jiřího Bláhy	30
Řeč poslance Milana Brázdila	30
Řeč poslance Jiřího Bláhy	30
Řeč poslance Pavla Juříčka	31
Řeč poslance Václava Votavy	31
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	32
Řeč poslance Jiřího Bláhy	32
Řeč poslance Stanislava Grospiče	33
Řeč poslance Pavla Juříčka	33
Řeč poslance Petra Beitla	33
Řeč poslance Jiřího Bláhy	34
Řeč poslance Víta Kaňkovského	34
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	35
Řeč poslance Stanislava Grospiče	35
Řeč poslance Pavla Juříčka	35
Řeč poslance Jiřího Bláhy	36
Řeč poslance Víta Kaňkovského	36
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	37
Řeč poslance Stanislava Grospiče	37
Řeč poslance Pavla Juříčka	38
Řeč poslance Jiřího Bláhy	38
Řeč poslance Stanislava Grospiče	39
Řeč poslance Jiřího Bláhy	39
Řeč poslance Vlastimila Válka	40
Řeč poslance Stanislava Grospiče	40

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
21. dubna 2021
Přítomno: 88 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než zahájíme tuto 99. schůzi Poslanecké sněmovny, rád bych vám připomněl, že deset minut po jejím skončení budeme pokračovat v přerušené 98. schůzi Poslanecké sněmovny.

A nyní tedy zahajuji 99. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Při té příležitosti vyzvu pana poslance Bojka, aby si nasadil v souladu s vládními nařízeními ochranu úst a nosu, a pokud tak neučiní, což vidím, že se rozhodně nechystá, tak mu uděluji napomenutí, které bude dále postoupeno správním orgánům.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo bude hlasovat s kartou náhradní.

Tuto 99. schůzi svolal předseda Poslanecké sněmovny podle § 51 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny na základě žádosti 43 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou dne 15. dubna tohoto roku.

Nyní přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Leo Luzara a poslance Tomáše Vymazala. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím, nicméně podle hlasovacího zařízení nás v tuto chvíli není přítomno dostatek, takže vás poprosím, abyste se přihlásili svými kartami, jinak budu nucen schůzi přerušit, než se nám podaří naplnit počet. Tak. Ještě jednou svolám kolegy do sálu. (Gong.) Tak výborně, vypadá to, že jsme naplnili potřebný počet.

Takže já zopakuji, budeme hlasovat o určení ověřovatelů této schůze. Navrženi jsou páni poslanci Luzar a Vymazal. Nikdo nemá žádný jiný návrh, takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Já vám děkuji.

Hlasování číslo 1, je přihlášeno 79 poslanců a poslankyň, pro 76, proti nikdo. Konstatuji, že jsme ověřovateli 99. schůze určili poslance Leo Luzara a poslance Tomáše Vymazala.

Konstatuji, že poslanci, kteří nejsou přítomni ani nejsou omluveni písemně, se považují za omluvené na základě dohody předsedů poslaneckých klubů.

Dále bych vás seznámil s omluvami členů vlády, kteří nejsou poslanci. Omlouvá se nám paní ministryně Jana Maláčová z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Lubomír Metnar z pracovních důvodů, pan ministr Robert Plaga z pracovních důvodů a pan ministr Miroslav Toman, též z pracovních důvodů.

A nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 99. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze navrhnout žádnou změnu ani doplnění pořadu, rovněž nelze rozšiřovat schválený pořad.

Pokud se nikdo nehlásí, a já v tuto chvíli skutečně nevidím, tak nyní budeme hlasovat o celém pořadu 99. schůze, jak byl písemně předložen. Obsahuje jediný bod, věřím, že všichni víme, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 2. Ptám se, kdo je pro schválení předloženého pořadu? Kdo je proti? Já vám děkuji.

Hlasování číslo 2, je přihlášeno 88 poslanců a poslankyň, pro 59, proti 16. Konstatuji, že návrh pořadu byl schválen.

A nyní tedy přistoupíme k projednávání jediného bodu. První se hlásil pan předseda Stanjura. (V jednacím sále není žádný člen vlády.) Pan předseda Černohorský mě upozorňuje na to, že není přítomen žádný člen vlády, takže nemůžeme podle usnesení Poslanecké sněmovny pokračovat. Takže pokud si pánové nepřejí k tomu více vystoupit v tuhle chvíli, přeruším jednání Sněmovny v tuto chvíli na pět minut a pak ověříme situaci. Takže vyhláшуji přestávku do 9.10.

(Jednání přerušeno v 9.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.10 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme po krátkém organizačním přerušení pokračovat. Než se dostaneme k dalším věcem, tak vás seznámím s faktem, že s náhradní kartou číslo 23 bude hlasovat pan poslanec Skopeček.

Nyní bych vyzval předsedy klubů vládních stran. Pan poslanec Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké ráno, kolegyně a kolegové, já se omlouvám, ale poprosil bych ještě o 10 minut pauzy pro poslanecký klub ČSSD. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, rozumím. Pan předseda Stanjura se hlásí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já bych navázal na tu přestávku a poprosil bych potom o dalších 15 minut, abychom začali v 9.35. Myslím si, že nás tady nemá 80 čekat, jestli ministr se náhodou dostaví v 9.19 nebo v 9.21. Je to ostuda vlády. Program schůze byl jasně naplánován a měli jsme začít v 9.00. Takže prosím o 15 minut přestávky na jednání našeho klubu po ukončení přestávky klubu ČSSD.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, rozumím. Takže pokud nikdo nemá námítky, tohle jsou běžné žádosti. A pan předseda klubu TOP 09, pan poslanec Válek, prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Ať je to všechno v klidu a můžeme začít opravdu v normálním složení, já bych pak po ukončení přestávky klubu ODS požádal o 25 minut do 10.00 s tím, že v 10.00 bychom nějak tak měli ukončenou naši přestávku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, rozumím tomu, a aby se nám to již neprodlužovalo, tak tedy vyhláшуji přestávku do 10 hodin na porady klubů TOP 09, ODS a také na žádost klubu ČSSD. Uvidíme se v 10 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní ministryně, budeme pokračovat v našem jednání. Nejdříve vás seznámím s omluvenkami. Pan ministr zdravotnictví Petr Arenberger se omlouvá dnes z dopoledního jednání z důvodu neodkladných pracovních záležitostí, paní ministryně spravedlnosti Marie Benešová se nám omlouvá dnes do 14.30 hodin z pracovních důvodů a paní ministryně Schillerová se omlouvá dnes dopoledne z pracovních důvodů. Paní ministryně je na jednání výboru v Senátu.

Nyní tedy nic nebrání tomu, abych otevřel bod jedna pořadu této schůze, tedy

1.

Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase a Pavla Kováčíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ – třetí čtení

Toto jsme přerušili v pátek 5. 3. na 87. schůzi Poslanecké sněmovny. Prosím, aby své místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Stanislav Grospič, pokud je přítomen, a zpravodaj garančního výboru, pan poslanec Petr Beitzl. Připomínám, že návrh na zamítnutí i pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 317/6, který byl doručen dne 12. února 2021, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 317/7.

Nyní tedy otevírám přerušenu rozpravu. Pan předseda Stanjura se hlásí s přednostním právem. Nicméně rozprava byla přerušena během vystoupení pana poslance Bauera, ale pan předseda uplatní přednostní právo, takže mu samozřejmě dám slovo. Prosím o klid v sále, již jednáme. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pro pořádek, já jsem s kolegou panem poslancem Bauerem domluvený, domluvili jsme se, že vystoupíme v tomto pořadí.

Nejdřív řečnická otázka, protože jsem neviděl, nevím, kterých 43 poslanců nebo kterých politických klubů podalo návrh na konání této mimořádné schůze. Bezesporu to je klub navrhovatelů, to znamená KSČM, ale pan místopředseda myslím říkal, že bylo 43 podpisů pro to, abychom to dnes projednali, a já pevně doufám, abychom to dnes zamítli. Pokusím se vám možná trochu podrobněji, než je obvyklé, vysvětlit, proč návrh tohoto zákona v této době je mimořádně nešťastný a mimořádně špatný.

Od března loňského roku máme v České republice pandemickou situaci. Někdy v druhé polovině března loňského roku byl první lockdown a vlastně už 14. měsíc se naši podnikatelé, živnostníci, malé, střední, velké firmy, zaměstnavatelé, mnozí z nich, potýkají s velkými ekonomickými problémy. Část z nich nemůže podnikat vůbec, část z nich má omezeno své podnikání a na mnohé další dopadají negativní dopady utlumené české ekonomiky.

Já tady budu dneska hájit zejména zájmy malých a drobných podnikatelů a zaměstnavatelů. Pak se budu poměrně obsáhle věnovat vládní pomoci, co dělá vláda, Sněmovna, horní komora v těch posledních 14 měsících při podpoře podnikání a podnikatelů. Mnozí z nich mají problémy ne proto, že by měli špatný podnikatelský plán, ne proto, že nenabízejí dobré produkty a dobré služby, ale proto, že v rámci boje s covidem přicházeli, přicházejí, obávám se, že by mohli přicházet rozhodnutím státu, které to podnikání omezují. A místo toho, abychom se věnovali palčivé otázce, jak jim pomoci – a vládní většina tady zatvrzele odmítá projednání některých zákonů, které by jim reálně mohly pomoci – tak

přicházejí poslanci KSČM a mnozí další, myslím, že sociální demokraté, abych někoho nevynechal, s tím, jak zvýšit náklady v této těžké době podnikatelům, zaměstnavatelům.

Pokud si vezmeme malou firmu, která má 10 zaměstnanců, tak pokud se drží zákoníku práce, tak v tomto roce jejich zaměstnanci budou čerpat 200 dnů dovolené. Pokud by prošel tento návrh zákona, tak nebudou čerpat 200, ale 250. A to mluvím o malé firmě a vím, že mezi námi sedí i velcí zaměstnavatelé. To znamená další výpadek v možné produkci. Přitom díky tomu jsme snad nejdéle v Evropě měli zavřené školy. Mnozí zaměstnanci museli – ne že by chtěli, museli – zůstat doma, aby se postarali o své děti. Podle čísel, která dostáváme každé ráno, už více než 1,6 milionu našich občanů bylo covid pozitivních. Nevím přesně, ta čísla zatím nejsou, kolik z nich je ekonomicky aktivních, kolik je zaměstnanců. To znamená, k tomu přicházela nemoc, karanténa, izolace, další dny, kdy tito lidé nemohli z objektivních důvodů odvádět svůj standardní pracovní výkon.

Jedním z argumentů navrhovatelů je, že v mnohých podnicích již dnes zaměstnanci mají pět týdnů dovolené, a také se argumentuje postavením státních zaměstnanců. Pamatuji si debatu o služebním zákoně, kdy jedna ze schválených výhod pro ty, kteří pracují ve veřejné službě pro stát, bylo to, že budou mít delší dovolenou. Jedním z legitimních důvodů pro toto rozhodnutí bylo jistě omezení, které mají státní zaměstnanci například v otázce podnikání při zaměstnání. Tomu všemu rozumím.

Dneska mají všichni zaměstnavatelé i zaměstnanci vlastně svobodnou volbu, a když chtějí, tak si mohou domluvit pět týdnů dovolené, mohou si domluvit šest týdnů dovolené. Záleží to prostě na domluvě každého zaměstnavatele s jeho zaměstnanci.

Myslím si, když ne všichni, tak drtivá většina zaměstnavatelů od nejmenších po ty největší logicky řekne, že největším kapitálem, který mají, jsou lidé. Protože k čemu máte skvělé nápady, k čemu máte skvělé podnikatelské plány, když k tomu nemáte skvělé zaměstnance? Tento návrh se do této svobody volby vlamuje, něco chce nařídit a v tak ekonomicky složité situaci zvyšuje budoucí náklady našich zaměstnavatelů. To samozřejmě může mít negativní důsledky zejména na ty malé, kteří bojují každý den o ekonomické přežití, a může to přispět k tomu, že některé firmy, někteří živnostníci, kteří mají pár zaměstnanců, prostě skončí. Nebo to může také přispět k tomu, že se sníží počet pracovních pozic. Nevím, jestli je to zamýšleným cílem navrhovatelů – věřím, že ne.

Myšlenka pěti týdnů dovolené je populární. Kdo by to nechtěl? Kdo by nechtěl místo 40 hodin týdně dělat 37,5 nebo 35 nebo 30? Nicméně jedním z výrazných příjmů státního rozpočtu jsou daně, jak daně z příjmu právnických osob, tak daně z příjmu fyzických osob, a k tomu, aby se daně platily, musí firmy, živnostníci, zaměstnavatelé vyprodukovat zisk. Pokud jim budeme zvyšovat náklady, tak se snižuje pravděpodobnost toho, že zisku dosáhnou, že odvedou daně do státního rozpočtu, a stát pak z těchto peněz plní úkoly, které si občané nemohou plnit sami, ať už jsou to úkoly – a v těchto dnech je to mimořádně aktuální – v oblasti obrany, bezpečnosti, ale také školství, zdravotnictví, sociálních služeb, sociální péče.

Takže v zásadě nerozumím tomu, proč navrhovatelé chtějí v této době zvýšit náklady firmám, ztížit jejich nelehkou situaci. Jestli si myslí, že jim to pomůže v předvolebním boji, je to možná pravdivá, možná rozumná úvaha, ale české ekonomice to bezesporu neprospěje. A pojďme si porovnat, jak v těžké době covidové pomáhá podnikatelům český stát, a díky studii Parlamentního institutu, kterou dostali všichni členové naší covid komise a je k dispozici pro všechny poslankyně a všechny poslance, máme k dispozici srovnání, jak k té pomoci přistoupili naši nejbližší sousedé, zejména Německo a Rakousko.

Někdy loni v dubnu paní ministryně financí oznámila v televizi s tím šťastným výrazem, že celková pomoc podnikatelům do konce roku 2020 – do konce roku 2020 – bude astronomických 1,2 bilionu korun českých. Já jsem byl v té debatě s paní ministryní, pro mě

to byla taková překvapivá informace a v bezprostřední reakci jsem to označil za fantasmagorická čísla, která nebudou odpovídat realitě. Samozřejmě, loni v dubnu to byla jenom teorie jak těch, kteří se tím číslem pyšnili, tak nás, kteří jsme to číslo považovali za nadnesené. Ne že by si tu pomoc v takové výši nezasloužili, ale byli jsme velmi skeptičtí k tomu, zda stát dostojí tomu svému veřejnému slibu a tyto prostředky věnuje na podporu podnikání, na podporu zaměstnanosti a na všechno, co s tím souvisí.

Ministerstvo financí každý měsíc zveřejňuje výsledky státního rozpočtu a už několik měsíců je v tom excelovském souboru speciální list, který se jmenuje Pomoc v covidu, kde jsou jednotlivé řádky a pak je tam suma. Mám před sebou únorová čísla. Víím, že jsou aktuální i březnová, ale příliš se to nezměnilo. A uvidíme 2. května, respektive 3. května, kdy je myslím první pracovní den, uvidíme čísla, která budou za duben, to znamená už za 14 měsíců. Sama vláda říká, že ne do konce 2020, ale do konce února roku 2021 bylo na tuto pomoc z veřejných rozpočtů vynaloženo 328 miliard a ze státního rozpočtu zhruba 250 miliard, což je zhruba o takřka 1 bilion méně, než slibovala paní ministryně, přitom období je o dva měsíce delší.

Myslím, že s úspěchem můžeme některé položky z tohoto seznamu vyškrtnout, protože přestože se uvádějí v rámci covidové pomoci, s covidem jako takovým nemají nic společného. Loni, po mnoha letech snahy občanských demokratů, Sněmovna a Senát schválily zrušení nesmyslné daně, daně z nabytí nemovitosti. Tohle uvádět jako proticovidové opatření je mimořádně odvážné, ale budiž, v loňském roce. Ale Ministerstvo financí i v roce 2021 do takzvané covidové pomoci počítá fiktivní výnos této daně, kdyby daň zrušena nebyla. No tak to můžeme počítat příštích dvacet let a každý rok říct: My jsme v rámci boje s covidem v roce 2036 vynaložili 13,5 miliardy, a znamená to, že jsme v roce 2020, s účinností vlastně k 1. lednu nebo 1. prosinci 2019, zrušili daň z nabytí nemovitosti. Všichni z nás cítí, že to prostě není fér, že to není fér argument, a tudíž nemá v té tabulce co dělat. Loni to bylo 13,5 miliardy, za první dva měsíce, hned vám řeknu přesné číslo (hledá v podkladech), rychle to najdu, což je složité to rychle najít, je to zhruba 3,5 miliardy.

Stejně tak se počítají do covidových opatření například oddlužení vybraných nemocnic, které byly zadluženy před příchodem covidu, a vláda by to musela řešit, ať by covid přišel, nebo nepřišel. A je to vlastně skoro 7 miliard, tady je v té sumě, která je o bilion menší, než vláda slibovala, započteno také. A když si podrobně projdeme ty jednotlivé položky, tak jsou tam bezesporu řádky, které plní ten slíbený účel. Je to podpora podnikání či zaměstnanosti, ono se to samozřejmě prolíná.

Chci z toho místa ocenit věci, které fungovaly, které případně fungují a které reálně znamenaly snížení nákladů těm, kteří měli omezeno či zakázáno podnikání. Bezesporu je to velmi úspěšný program Antivirus C, který fungoval loni tři měsíce. Pokud si ještě vzpomeneme všichni, tak po ty tři měsíce malé firmy, které byly stanoveny limitem do 50 zaměstnanců, nemusely platit odvody na sociální pojištění za své zaměstnance, což je 24,8 % z hrubé mzdy.

Tohoto programu, který byl velmi jednoduchý, žádná žádost, prostě jste ty peníze neodvedli, které byly vypočteny, se zúčastnilo více než 100 000 malých firem, dosah byl takřka milion zaměstnanců a reálně uspořil náklady těmto malým firmám, ale i zaměstnavatelům ve výši 13,3 miliardy korun, což je, když budeme počítat spolu, zhruba 1 % slíbené pomoci. Ale to byl dobrý program. Bohužel, od podzimu tady leží náš návrh zákona, který by ten program znovu aktivoval, třeba opět na tři měsíce ekonomického života v roce 2021, který by opět mohl uspořit zhruba 13,3 miliardy, nebo 13 nebo 14 miliard malým zaměstnavatelům. Oni by ty peníze mohli použít na výplaty svým zaměstnancům, na platby svým dodavatelům, na investice, zlepšení podmínek pro podnikání, k pořízení nových strojů, přístrojů, softwarů, všechno, co vás napadne, a většina z nich tak také učinila.

Dobrý program, který byl, který má sice charakter sociální dávky, to si podle mě musíme přiznat, že to nemá charakter podpory nebo přímé podpory podnikání, je kompenzační bonus pro živnostníky. Vláda a paní ministryně se tím velmi ráda chlubí, proč ne. Jenom v těch debatách zapomínáme na to, co paní ministryně vlastně původně navrhla, co vláda schválila, co bylo zcela nepřijatelné a co jsme společně, podotýkám společně, ve Sněmovně a v Senátu změnili. Ale má to skutečně charakter dávky v hmotné nouzi, protože to pro ty, kteří podnikat nemohli, ze dne na den byli odštěpeni od svých příjmů, a v reálném životě to nefunguje, tak jak si myslí paní ministryně spravedlnosti, která má ještě – budu se držet korektního jazyka sněmovní debaty – tu odvalu poučovat podnikatele, zaměstnavatele, že každý z nich má mít přece vatu, a v okamžiku, kdy jim stát zakáže podnikat, tak mají čerpat z této fiktivní vaty.

Z tohoto programu, který s různými přestávkami funguje do dnešních dnů, ale mám ta čísla ke konci února, bylo vyplaceno celkem z veřejných zdrojů 20 miliard a 13,3 miliardy byl podíl státního rozpočtu. Zhruba těch 7 miliard byl podíl z rozpočtu měst, obcí a krajů, ale to jsme společně zase přes původní odpor vlády a paní ministryně financí kompenzovali městům, obcím a krajům, takže to dopadlo, tak jak to má, mělo dopadnout. To znamená, ten, kdo tuto sociální dávku poskytoval, ji také v plné výši uhradil. Princip je dobrý a opět jsme to společně tady změnili a dopracovali k lepšímu. Ale těchto 20 miliard skutečně nemůžeme označit za podporu podnikání, správně by to mělo být v kapitole paní ministryně – ona tady chvilku byla a už zas není – paní ministryně práce a sociálních věcí, protože to má skutečně charakter sociální dávky. Tento program není tak byrokraticky nenáročný jako Antivirus C, nicméně je byrokraticky nenáročný, funguje dobře, Finanční správa se s ním vypořádala velmi dobře a většinu těch peněz posílala rychle. Ale to samozřejmě není na to, aby se ty firmy udržely a podnikaly dál.

Oblíbený program, a fakt nebyl vůbec v okamžiku svého vzniku špatný, nebo dva programy, jsou Antivirus A a B, dneska máme ještě Antivirus A Plus. Nevím, jestli si vzpomenete, pokud mě paměť neklame, pokud jsem se spletl, tak se omlouvám, 25. září loňského roku jsme se sešli, už nevím, jestli na řádné, nebo mimořádné schůzi, protože vlastně zasedáme nepřetržitě – vláda předložila ve stavu legislativní nouze návrh novely zákona o zaměstnanosti, zjednodušeně řečeno kurzarbeitu, a chtěla, abychom to schválili ten den v legislativní nouzi. Já jsem v té době vystoupil jako první a navrhl jsem, abychom to projednali v řádném legislativním procesu, protože kurzarbeit je dobrý nástroj, víme i ze zkušenosti našich sousedů, že je to dlouhodobý nástroj a že je dobré takový nástroj pro kritické stavy v ekonomice zavést. Myslím si, že s výjimkou – a chci ocenit tu odvalu – Romana Sklenáka všichni ostatní nehlasovali pro stav legislativní nouze.

My jsme k tomu projednávání přistoupili zodpovědně, podali jsme mnoho pozměňovacích návrhů, zúčastnili jsme se mnoha jednání, jednali jsme se zaměstnavateli, jednali jsme s odbory, jednali jsme s ostatními politickými partnery v Poslanecké sněmovně. Výsledek je takový, že dneska máme 21. dubna, významný den v historii České republiky – trošku odbočím, dnes slaví ODS své 30. výročí založení, jsme o něco starší než Česká republika, dějiny moderní České republiky jsou taky dějiny ODS. Za těch sedm měsíců, které uplynuly od podání žádosti o projednání kurzarbeitu v legislativní nouzi, paní ministryně práce a sociálních věcí nebyla schopna ta politická jednání dovést k hlasování ve třetím čtení, k souhlasu Poslanecké sněmovny, k souhlasu Senátu, k podpisu prezidenta republiky, přitom ten nástroj je důležitý. Místo toho máme programy Antivirus A, A Plus, Antivirus B, které vlastně suplují kurzarbeit. Jednou za dva měsíce vystoupí paní ministryně, usměje se na tiskové konferenci a řekne: Já jsem prosadila na vládě prodloužení programu Antivirus. Mám pocit, že to bylo tento nebo minulý týden, kdy oznámila prodloužení těchto programů do

konce května. Ve skutečnosti je to selhání ministryně práce a sociálních věcí, protože chrlí každý den nějaký nápad, ale není schopna dovést do konce své původní nápady.

Dneska máme odpoledne projednávat další zákon v legislativní nouzi, který má zvednout ošetřovné, a to zpětně od 1. března roku 2021. Projednáváme to 21. dubna. Paní ministryně asi nezná reálný ekonomický život, protože buď všechny, nebo naprostá většina žádostí o OČR za březen byly podány, mnohé budou už vyplaceny. Není mi vůbec jasné, kdo to bude administrovat znova. Zaměstnavatelé? Budou psát nové žádosti? Nebo úřady práce to samostatně dopočtou a pošlou? Není mi to... Jasně, líbivá myšlenka. Těžko se s tím bojuje, protože vůbec jakmile v předvolebním roce zpochybňujete nějaký dodatečný výdaj státního rozpočtu, tak slyšíte: Nedělejte to, jsou volby, myslíte na ty voliče, to by nám mohlo uškodit. Ale taky musíme myslet na veřejné finance, na zdravé veřejné finance. Jedno bez druhého se dělat nedá.

Dlouhodobě, sedm let, v době ekonomické konjunktury, v době, kdy naši zaměstnavatelé, podnikatelé, živnostníci platili rekordní daně, taky naši občané v rámci DPH a spotřebních daní odváděli rekordní daně a příjmy státního rozpočtu rostly přibližně tempem plus 100 miliard ročně, a vláda za sedm let neudělala nic v dobách hojnosti na výdajové straně, nevytvořila žádné rezervy. Naopak rezervy zdravotních pojišťoven, rezervy Fondu národního majetku – všechno rozpustila. A v době, kdy přišla těžká ekonomická situace, a tady je už 14. měsíc, najednou nebylo z čeho brát a valí se nové a nové povinnosti na zaměstnavatele, nové a nové povinnosti. Takže kromě toho, že bojují o ekonomické přežití, naši exportéři bojují, většinou úspěšně, i na zahraničních trzích – tam pomoc vlád byla masivnější, cílenější, efektivnější než u nás – takže mají ztíženou pozici. Kdo jednou vypadne z toho řetězce, už se tam nevrátí nebo se vrátí za cenu velkých ztrát s nějakou dlouhou časovou prodlevou.

A přesto přichází skupina poslanců, která to chce znova ztížit a znova zvýšit náklady. Mám pocit z neformálních jednání, že tady je většina poslanců, která je pro to připravena zvednout ruku a ztížit tyto podmínky. Já bych chtěl, aby tito poslanci sem přišli a řekli: Ano, vědomě zhoršíme situaci těch, kteří podnikají, ano, vědomě jim zvýšíme náklady, je nám jedno, jak to dopadne, protože v říjnu jsou volby a to je důležitější než veřejné rozpočty, ekonomické zdraví našich firem a budoucí daňové příjmy, které budou platit pouze ekonomicky zdravé firmy. Považuji to za mimořádně nezodpovědný krok.

Nikdo nikomu nebrání, aby si svobodně sjednal pět týdnů dovolené, a vím, že ti, kteří si to mohou dovolit, ti k tomu přistoupili už dávno, nepotřebovali k tomu zákon, protože – vrátím se k tomu, co jsem říkal – jsou si vědomi, jak kvalitní mají zaměstnance, a pokud ta firma si to jenom trochu může dovolit, tak jim to samozřejmě umožní. Ne, někteří z nás jsou natolik pyšní, že to chtějí všem nařídit. Místo abychom šli opačnou cestou, zjednodušováním pravidel na pracovním trhu, větší smluvní volnosti, abychom měli důvěru v dialog a dohodu mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, tak se mnozí z vás snaží to ještě víc sešněrovat, aby zákoník práce – podívejte se, zkuste si někdy vzít zákoník práce z roku 1995, 2000, 2005, 2010, 2020, jenom si porovnejte počet paragrafů, nic víc. Každá změna k horšímu.

Místo abychom řešili věci, které by byly přínosné, například podpora zkrácených úvazků ekonomickými nástroji – ano, mnozí osvícení zaměstnavatelé umožňují zkrácené úvazky, vycházejí vstříc svým zaměstnancům, mají dokonce, jak se říká populárně, sdílená pracovní místa, ale to všechno přináší zvýšené administrativní náklady, přináší to zvýšené komplikace při plánování výrobního procesu, ale i při poskytování služeb, a stát není ochoten jakýmkoli způsobem bonifikovat tyto zaměstnavatele, například tím, že by měli nižší sociální odvody za ty zaměstnance, kteří mají zkrácený pracovní úvazek. To by byla správná cesta, to by pomohlo sladění pracovního a rodinného života, zvýšilo by to prostor a bonifikovalo by to i ty osvícené zaměstnavatele, kteří to zase dávno dělají.

Je to jak s tím testováním. Nakonec to musela vláda nařídit, ale mnozí to dělali dávno předtím, nečekali na vládu, protože věděli: V mém vlastním zájmu je mít zdravé zaměstnance a udělám všechno pro to bez vlády k tomu, abych to zařídil, a fungovalo to. Dneska máme statisíce, miliony testů denně, někteří ministři se s tím kasají, už jsme zase v něčem best in covid, no a ty výsledky jsou rozporuplné, když to řeknu úplně napřímo.

Já už čekám déle než 30 dnů na odpovědi ministra zdravotnictví, proč tak komplikoval například zapojení závodních lékařů – omlouvám se, není to úplně přesné – do procesu testování, proč je to tak administrativně náročné, proč se vlastně komplikuje celý tento proces. Mezitím se vyměnil ministr, ale ten úřad by měl fungovat bez ohledu na ministra a poslancům by měl odpovídat včas na jejich písemné interpelace. A to je praktická věc. To není souboj koalice–opozice, to není politický problém. To je o tom, abychom aspoň nějak to těm podnikatelům a zaměstnavatelům ulehčili. To přece nejsou dvě skupiny proti sobě, zaměstnavatelé, management proti zaměstnancům. Pokud to tak někde je, já to nevyklučuji, tak ta firma špatně dopadne dřív nebo později. To je úplně evidentní a úplně jasné.

Pojďme se dál podívat do materiálu Ministerstva financí, jak vláda pomáhá podnikatelům. Naše vláda si bohužel oblíbila dotační tituly. Teď mají být jenom dva nebo tři, ale celkově desítky. A když se podíváte na ten objem vyplacené pomoci, tak vidíte, že drobné – když řeknu drobné, je to ještě nadsazené, ve státním rozpočtu samozřejmě - protože když se pak podíváme na ta jednotlivá čísla: COVID – Sport 200 milionů, COVID – Sport II 0,5 miliardy, to znamená 500 milionů, Program Technologické agentury TREND 66 milionů, Program Technologické agentury ÉTA 6 milionů, opatření k minimalizaci dopadů na sektor kultury, neziskové subjekty působící v kultuře 100 milionů, opatření k minimalizaci dopadů na sektor kultury, příspěvkové organizace 600 milionů, program COVID – Kultura I, II, III, to máme tři celkem, 600 milionů, program COVID – Uzavřené provozovny 0,9 miliardy, to znamená 900 milionů. A když to sečtete, tak ta suma je vlastně nižší než Antivirus C nebo kompenzační bonus nebo Antivirus A či B. U toho Antiviru jsem neřekl to číslo a myslím, že je potřeba říct, bylo to skoro 30 miliard do konce února letošního roku. Bezesporu je to pomoc pro udržení pracovních míst, ale kurzarbeit jsme měli mít už dávno, a bohužel je nastavený tak, že o spuštění a aktivaci kurzarbeitu rozhoduje vláda, kterákoli vláda, politickým rozhodnutím, nejsou ty automatické objektivní okolnosti, jako to například mají naši sousedé v Německu.

Pak do té pomoci vláda počítá i odklady a úpravy záloh daní a počítá, že to je 35 miliard. Ale to je jenom cash flow. No, není to málo, ale je to jenom odklad. Sami uvidíme, jak dopadne plnění státního rozpočtu teď na konci března, na konci června, když se platí daň z příjmů právnických osob, kdy samozřejmě ty daně budou vyšší v okamžiku, kdy byly odloženy zálohy. Každý, kdo někdy podával daňové přiznání, ví, že to byl vítaný krok, ale byl to pouhý odklad, žádné odpuštění. To znamená, těchto 35 miliard není fér započítávat do pomoci covidu, protože ty peníze nakonec skončí ve státním rozpočtu.

Pak obrovské zklamání v očekávání vlády u těch úvěrů, COVID I, COVID II, COVID Praha, COVID III, Záruka COVID Sport, COVID Plus. Tam měl být skoro bilion a vláda se hrozně diví, že tam ty částky jsou dramaticky nižší. Všechny ty programy dohromady, jak jsem je přečetl, včetně národní záruky, EXPANZE – záruky, bez COVID II, COVID – Sport a EXPANZE úvěry do kupy dělají 64 miliard místo 1 bilionu. A vláda říká: To je nějaké divné, my tady nabízíme bilion, a ti zaměstnavatelé, podnikatelé vyčerpají 64 miliard. Víte, v čem je problém? To jsou půjčky a ti podnikatelé je musí splatit. Mnozí ručí svým osobním majetkem. To není jako stát, který zatím ještě nesplatil ani korunu svého dluhu a posílá desítky miliard jenom na úroky. Takže je to racionální chování těch, kteří podnikají, kteří vědí, že například přijetí dalšího úvěru by mohlo znamenat buď v blízké, nebo střednědobé perspektivě ukončení podnikání. Takže kdybychom vyškrtali položky, které tam nepatří, tak

se dostáváme k číslu dramaticky nižšímu, než je 328 miliard, což samo o sobě je pouhých 25 % toho, co ministryně financí slibovala.

A teď si pojd'me porovnat situaci v České republice, v Rakousku a v Německu. Budu čerpat z analýzy, kterou pro potřeby Poslanecké sněmovny zpracoval náš Parlamentní institut. Studie byla zaměřena zejména na plošnou podporu podnikatelů bez ohledu na sektor podnikání a na podporu, která byla určena na pokrytí provozních výdajů nebo živobytí. My tady opět měsíce máme návrh kompenzačního zákona nebo odškodňovacího zákona. Ano, zatím byl propuštěn do druhého čtení, ještě jsme o něm nehlasovali. Ten program je jednoduchý a vychází ze zkušeností v Německu a v Rakousku, já vám pak poskytnu podrobnější informaci. Tam nepovažují podnikatele za sprosté podezřelé, kteří musí dnes a denně dokazovat, že to vlastně myslí dobře a že stát nechťejí doběhnout. Tam ta pomoc je podle mě logicky rozdělena podle propadu tržeb, což je objektivní kritérium. Měsíční plátcí DPH poskytují přehled o svých příjmech každý měsíc, kvartální plátcí poskytují jednou za čtvrt roku přehled o svých příjmech a pak tady máme neplátce, ti mají příjmy do jednoho milionu korun za kalendářní rok, tyto informace dostává stát jednou za rok v daňovém přiznání daně z příjmů fyzických osob.

Tak nejdřív začneme doma. Kompenzační bonus, už jsem o něm mluvil, 500 korun za den. V okamžiku, kdy jsme to schválili, tak to nejdřív platilo pro OSVČ, posléze jsme k tomu přidali společníky malých s. r. o., posléze k tomu byli přiřazeni ti, kteří pracují na dohodu o provedení práce. V loňském roce k tomu šlo taky dobré opatření, to znamená odpuštění minimálních záloh sociálního a zdravotního pojištění, což bylo necelých 5 000 korun, za těch šest měsíců to dělalo necelých 30 000 korun a to opět byly ušetřené náklady. Od února je kompenzační bonus 1 000 korun na den, ale současně se platí minimální zálohy na sociální a zdravotní pojištění, takže už je to přísnější, není to tak plošné, je to při poklesu tržeb o 50 %. Vypadá to na první pohled rozumně. Řekněme si, jaký je rozdíl, když vám poklesnou tržby o 49 % – nedostanete nic, a když vám poklesnou tržby o 50,1 % – a dostanete 31 000 za měsíc. Myslím si, že to mělo být zvoleno stupňovitě, jak to dělají v Rakousku a Německu, začít třeba u propadu 30 % a tu výši podpory mít podle toho, jak vysoký byl propad tržeb.

Pak jsme měli program COVID – Nájemné, který hradil až 50 % nájemného. Původní podmínka ovšem byla, že majitel objektu či provozovny poskytne slevu 30 %, pak by stát přidal 50, nájemce 20. Tato podmínka byla později zrušena – a já bych řekl, že správně.

Na těchto příkladech vám ukazují, že vláda, ale bohužel i Sněmovna, velmi často postupovala metodou pokus a omyl. Ne, je to ještě horší. Velmi často ty oprávněné výhrady, připomínky, doplňky zazněly v debatě zejména z opozičních lavic. Vládní většina je odmítla, aby se ukázalo – tu za tři týdny, tu za šest týdnů, tu za osm týdnů – že je to potřeba opravit, takže jsme ztratili čas a ty podmínky jsme velmi často měnili.

Pak tady máme COVID – Gastro – Uzavřené provozovny. To byl program, který podporoval a dával kompenzaci podle počtu zaměstnanců, 400 korun na den na zaměstnance. A pak další programy, o kterých jsem před chvílí mluvil.

A teď se podívejme na Západ, geograficky i politicky. V Německu v prvním období byla Překlenovací podpora I. Pokud byl pokles tržeb mezi 40 a 50 %, stát hradil 40 % fixních nákladů. Tím pádem nebyl rozdíl, jestli jste v nájmu, nebo jste si například půjčil a platíte úroky, ať už z investičního, či hypotečního úvěru. Pokud byl pokles tržeb mezi 50 a 70 %, německý stát platil 50 % fixních nákladů a u těch nejvíce zasažených, to jsou především ti, kteří měli opravdu zakázáno podnikat a pokles tržeb byl vyšší než 70 %, německý stát platil 80 % fixních nákladů. Pak přišla Překlenovací podpora II, kde se snížila ta dolní hranice, takže dolní hranice byla při poklesu tržeb mezi 30 až 50 %, stát uhradil 40 % fixních nákladů. Pokud byl propad 50 až 70 %, zvýšilo se to z 50 na 60 %. A pokud byl pokles tržeb vyšší než

70 %, německý stát uhradil 90 % fixních nákladů. V listopadu a v prosinci byl v Německu lockdown, takže měli speciální listopadovou a prosincovou pomoc v lockdownu. Bylo to na přímo nebo nepřímo zasažené společnosti a týden uzavření se rovnal příspěvku až do výše 75 % tržeb za listopad nebo prosinec 2019. Velkorysé, jednoduché, správné. A pak vznikla Překlenovací podpora III, kdy opět ta hranice se zvýšila na 30 %, pokud byl pokles nejméně o 30 %, 40 % fixních nákladů, 50 až 70 zůstalo 60 % z fixních nákladů a při poklesu tržeb o 70 % a více 90 % fixních nákladů.

Když se podíváme do Rakouska, tak byl první Příspěvek na fixní náklady I, kde při poklesu tržeb 40 až 60 % se hradilo 25 % fixních nákladů, při poklesu tržeb 60 až 80 % se hradilo 50 % fixních nákladů a při poklesu tržeb o více než 80 % 75 % fixních nákladů. Pak přišel příspěvek na fixní náklad 800 000 euro v případě, že tržby poklesly nejméně o 30 %, výše příspěvku byla založena (na) procentu výpadku tržeb. Takže jednoduchý příklad. Pokud jste měli výpadek 60 % tržeb, rakouský stát uplatnil a zaplatil 60 % fixních nákladů. Když jste měli propad 65 % tržeb, stát uhradil rakouským podnikatelům 65 % fixních nákladů. Pak měli v Rakousku program náhrady ztrát, kdy byla podmínka pokles tržeb nejméně o 30 % a náhrada byla ve výši 70, respektive 90 % vyměřovacího základu, to znamená náhrada ztráty. A pak byla kompenzace při lockdownu 50 % očekávané ztráty pro přímo zasažené podnikatele v maloobchodu 12,5, 25 nebo 37,5 % očekávané ztráty. To je takové shrnutí.

Když porovnáme ty plošné programy, založené na objektivním kritériu poklesu tržeb, protože český stát ty informace má, nemusel by nic zjišťovat, a pak ty takzvané sektorové programy COVID I, II, III, IV, V, VI, A, B, C, a já nevím všechny další, tak za prvé, u těch sektorových vždycky na některý sektor zapomenete. Proto vznikaly nové a nové programy, protože zcela oprávněně se ozvali podnikatelé, zaměstnavatelé z nějakého sektoru – na nás jste, vládo, zapomněli. A to je vlastně logické v okamžiku, kdy zvolím tuhle podle mě komplikovanou, byrokraticky náročnou, ne zcela úspěšnou cestu. V okamžiku, kdy máte plošné programy pro skutečně postižené, pro ty, kteří měli skutečný, reálný pokles tržeb, neřešíte jednotlivé odvětví, na nikoho nezapomenete, existuje něco jako spravedlivá pomoc. Ne kdo si víc vyjednal, který svaz má lepší vztahy s vládou, ne podle toho, který ministr ve vládě má silnější politickou pozici, a proto si prosadí svůj program, lepší než kolega, který v té vládě tak silnou politickou pozici nemá.

Když si shrneme všechny programy v České republice, které mají charakter plošné pomoci, tak je to kompenzační bonus – dobře. My jako občanští demokraté to hodnotíme, že to byl dobrý program. Abych nebyl obviněn z toho, jak velmi často členové vlády říkají: Vy vlastně kritizujete všechno, tak tohle nekritizujeme, tohle jsme pochválili, hlasovali jsme pro. Sice ne v těch parametrech, jak jsme si mysleli my, ale ten kompromis jsme tady podpořili v dolní i v horní komoře.

Zrušení minimálních záloh pro OSVČ na zdravotní a sociální pojištění – výborný program. Dnes odevzdáme další novelu těchto zákonů, která by tento program zopakovala i v roce 2021, tak opět pochvala.

Možnost odkladu placení nájmu a odklad splácení úvěrů – tady stát zasáhl mezi, postavil se doprostřed mezi finančními institucemi, podnikateli. My jsme v naší covid komisi dostali poměrně detailní informaci od České národní banky. Myslím, že to zafungovalo dobře. Banky lezly i nad rámec té zákonné povinnosti, zejména těm, kteří do doby propuknutí krize poctivě plnili své závazky, velmi často vyhověly, schválily odklad splátek a bezesporu to pomohlo v oblasti cash flow těch, kteří o to požádali. Takže to bylo taky dobré rozhodnutí.

Mnohem horší jsou ty sektorové programy. Já jsem vám citoval ty relativně malé částky. Mnozí podnikatelé si oprávněně stěžují, že to trvalo dlouho a že to bylo byrokraticky náročné. Jsem nikdy nepochopil, například – teď si uvedeme konkrétní příklad – tolik

vychvalované programy Antivirus A a B. Víte, co je povinnou součástí základní registrace firmy do toho programu? Kopie smlouvy od zřízení bankovního účtu. Ale tyto firmy každý měsíc posílají odvody České správě sociálního zabezpečení, každý měsíc. Každá firma u finančního úřadu eviduje účty, které používá k podnikání. Stát všechny informace má, přesto je pořád chce znova a znova – podle mě je to úmysl, aby část žadatelů nakonec úspěšná nebyla.

Pak vznikly úplně nové programy jako například OČR pro živnostníky. Už ten název je špatný. To vlastně nebylo na ošetřování člena rodiny, ale na to, aby mohli hlídat děti, kde byly zavřené školy. Já mám k dispozici asi tři týdny stará data z MPO a vezte, že jsou ještě stovky nevyřízených případů z května 2020, z června 2020, z července roku 2020 a takhle bych mohl pokračovat. Důvod je jednoduchý – špatně zvolený software, neprovázaný, vysoká míra lidského faktoru, což samozřejmě zvyšuje riziko chyby. Většina těch chyb nakonec se ukázala, že byla na straně MPO, kde na jedné straně ti úředníci jsou přetížení, protože těch žádostí je hodně a jsou v papírové podobě. MPO – country for future, říká Karel Havlíček, kudy chodí – nepřijímalo žádosti mailem na rozdíl od Finanční správy.

Finanční správa to zvládla v mnohem větším počtu – mimochodem, to byl náš pozměňovací návrh, v prvním kole to neprošlo, ale pak jsme se s paní ministryní financí domluvili a bylo to dobře, že jsme se domluvili, ale u tohoto případu, u této sociální dávky prostě není možné dodneška, tak někteří vymysleli, že to má být opatřeno – respektive může to být mailem, ale musí to být opatřeno elektronickým podpisem. Všichni víme, jak málo rozšířený je elektronický podpis. V jiné debatě můžeme klást argumenty a hledat příčiny, proč je to tak málo rozšířené. Odpověď je podle mne jednoduchá, protože je to byrokraticky náročné, mnozí se toho bojí a tím pádem to ani nevyzkoušejí, protože čas, který by věnovali vyřízení elektronického podpisu, raději věnují svému podnikání.

Kompenzační bonus pro OSVČ a malé s. r. o. je pro mě z nepochopitelných důvodů charakterizován jako pomoc podnikání. Když si vezmeme jarní období a pak to druhé, takže teď tady mám přesná čísla: 2 352 bylo odpuštění minimální zálohy pro zdravotní pojištění a 2 588 byla minimální záloha pro sociální pojištění. To znamená, že ve výsledku navzdory vyplácené stejné výši kompenzačního bonusu reálná pomoc byla ve skutečnosti o třetinu nižší. Živnostníci na to oprávněně poukazovali, ale nic se s tím vlastně nestalo. Mluvím zejména o kompenzačním bonusu od října roku 2020. Už to, že pro tak jednoduchou věc máme v této chvíli za sebou šest bonusových období. Já nevím, jestli si to uvědomujeme: šest bonusových období, šest žádostí, šestkrát se to zadministrovalo, místo aby to bylo v jednom. První bonusové období 5. říjen až 4. listopad, druhé bonusové období, třetí, čtvrté, páté, šesté, to skončilo 15. února 2021. Od února je nový kompenzační bonus, kde je těch 1 000 korun. Nicméně je tam ta problematická jedna jediná hranice – propad 50 % průměrné měsíční výše.

Myslím, že o tom mluvili další kolegové z opozice v jiném bodu, to znamená na jiné schůzi, kdy vlastně ti, kteří se snažili aspoň hledat nějakou práci a díky tomu třeba měli pokles jenom 45 % tržeb, nakonec nedostali nic. Takže bohužel aktivita byla v uvozovkách po zásluze opět potrestaná.

COVID – Nájemné. Pamatujete si veřejný slib pana ministra Havlíčka, že to bude 100 %? A pamatujeme si, jaká byla skutečnost? Skutečnost byla úplně jiná a bohužel nižší.

Nebudu vás unavovat detailními rozbory dalších podle našeho názoru neúspěšných programů. I ty nové programy, které vláda schválila na toto období, jsou nelogické, nemají tam různé hranice, vláda se nepoučila z úspěšných zahraničních vzorů.

A teď, jak to fungovalo v Německu. Hned v březnu loňského roku připravila německá spolková vláda program okamžité pomoci pro OSVČ a malé podniky. Určen byl pro malé podniky ze všech odvětví hospodářství jako živnostníky a osoby, které vykonávají svobodná

povolání. V rámci podpory mohli podnikatelé obdržet jednorázovou nenávratnou dotaci pro období tří měsíců za sebou ve výši až 9 000 eur. To bylo pro podniky do pěti zaměstnanců, respektive 15 000 eur podniky do 10 zaměstnanců. Dotace byla určena na krytí fixních nákladů. Pro živnostníky, malé a střední podniky, ale i velké společnosti byl určen úvěrový program zastřešený státní rozvojovou bankou, velké společnosti, v Německu jsou to ty nad 250 zaměstnanců, mohou žádat o podporu ze stabilizačního fondu, který je zaměřen na podporu likvidity společností všech oborů formou záruk nebo rekapitalizace. Od června loňského roku mohou malé a střední firmy požádat o překlenovací podporu. Žádat mohou malé a střední společnosti, které byly nuceny pozastavit nebo výrazně omezit své podnikatelské aktivity v důsledku pandemie COVID-19. Zároveň byla pro společnosti uzavřené z důvodu lockdownu v listopadu a prosinci připravena speciální podpora.

Nyní vám řeknu pár detailů speciálně pro podporu malých a středních podniků. Programy byly rozděleny do tří časových období: červen až září 2020, říjen až prosinec 2020 a od ledna roku 2021. V tom prvním období, červen až září roku 2020, bylo možné podávat žádosti od 13. července až do 9. října. Maximální výše příspěvku byla stanovena na 150 000 eur na tři měsíce, což je 50 000 eur měsíčně. Žádosti mohli podávat pouze daňoví poradci, auditoři nebo účetní. O podporu mohly žádat společnosti ze všech odvětví hospodářství – to je ten rozdíl proti té naší sektorové pomoci – pokud neměly nárok na podporu z fondu ekonomické stabilizace, tedy neměly v jednom z posledních dvou finančních let před 1. lednem v rozvaze tržby nad 43 milionů euro nebo 50 milionů euro. Mohli žádat všichni živnostníci a všichni, kteří vykonávají svobodná povolání. Na ty jsme dlouhodobě zapomínali a zapomínáme. Opakovaně o tom mluví například pan poslanec Martin Baxa ve svých vystoupeních. A také o tu podporu mohly žádat neziskové společnosti a organizace. Samozřejmě musely splnit některé předpoklady pro získání podpory. Zastavení nebo omezení obchodní činnosti bylo zcela nebo zčásti způsobeno COVID-19. Tržby musely klesnout v dubnu 2020 nejméně o 60 % a v květnu 2020 ve srovnání s předchozím rokem. Žadatel musel splnit další podmínky týkající se zdraví firmy či podnikání. Nesměli být například v insolventi, aby mohli žádat o tuto pomoc. Pokud by žadatel nepokračoval v činnosti do srpna 2020, musel by příspěvek vrátit.

To znamená, byla to rychlá okamžitá pomoc, kdo podnikání udržel, byla to dotace. Kdo bohužel podnikání neudržel, mělo to charakter půjčky a museli to vrátit. Bez podezření, bez překážek, prostě důvěra v podnikatele. Přece je prvotním zájmem každého podnikatele, aby podnikání udržel. Pokud se mu to nepovedlo ani s tou státní pomocí, tak ta pomoc měla charakter půjčky. Mně to připadá férová nabídka, která bezesporu přispěla k tomu, že německá ekonomika se s touto situací vypořádala velmi dobře. A dotace se pak nevyplácely společnostem, které ukončily činnost nebo byl podán návrh na konkurz. Což je rozumné: když už nepodnikáte nebo jste v konkurzu, tak tam stát nebude posílat další peníze.

Výše té překlenovací podpory byla, jak už jsem jednou říkal, 80 % fixních nákladů v okamžiku, kdy pokles tržeb byl větší než 70 %, 50 % fixních nákladů v případě poklesu tržeb mezi 50 až 70 % a 40 % fixních nákladů v případě poklesu tržeb mezi 40 a 50 %. Taky byly definovány, aby bylo úplně jasno, co jsou fixní náklady. A ty nešlo měnit v situaci, která platila k 1. březnu roku 2020. Nájemné a leasingy, úroky, daně z majetku, výdaje za zaměstnance, které nelze převést na kurzarbeit, náklady na poradce při podávání žádostí o překlenovací podporu, to všechno byly fixní náklady, to se sečetlo a podle propadu tržeb stát uhradil určité procento fixních nákladů 40, 50 nebo 80 %.

Řešení, které bylo jiné než v České republice – překlenovací příspěvek je zdanitelný a je nutné jej zohlednit při určování zisku v souladu s daňovými předpisy. Maximální podpora byla 50 000 euro měsíčně. Pokud má společnost až pět zaměstnanců, je maximální částka náhrady 3 000 euro měsíčně, při 10 zaměstnancích 5 000 euro měsíčně. Rozhodující byl počet

zaměstnanců na plný pracovní úvazek k 29. únoru 2020. My jsme měli o něco přísnější parametry v programu Antivirus. Tam bylo 90 % počtu udržovaných pracovních míst a 90 % objemu mezd. Těm stát těmi 13 miliardami skutečně pomohl.

Němci taky mysleli na situaci, kdy jsou přidružené společnosti nebo společnosti, které vlastní nebo kontroluje přímo či nepřímo stejná osoba nebo společnost. Na takovouhle společnost, na takovýhle konglomerát firem se pohlíželo jako na jeden podnikatelský subjekt.

Druhé období, druhá překlenovací podpora v Německu byla v měsících říjen až prosinec loňského roku. Žádosti se mohly podávat až do 31. března 2021. Tři měsíce měly firmy na to, aby podaly žádost. Podívejme se na Antivirus A a B. Kolik mají firmy času? Někdy 11, někdy 10 dnů. Kalendářních, ne pracovních. V Německu tři měsíce, 90 kalendářních dnů, devětkrát delší doba než v České republice.

Maximální výše podpory vlastně byla stejná jako v prvním období. V tomto případě to bylo 200 000 euro, ale protože to bylo na čtyři měsíce, tak to odpovídá částce 50 000 euro měsíčně, což byla stejná jako v prvním překlenovacím období, kdy bylo 150 000 euro na tři měsíce. Žádosti opět mohli podávat pouze daňoví poradci, auditori nebo účetní, to znamená, tam se zvyšovala pravděpodobnost toho, že žádost bude vyplněna kvalifikovaně, že tam budou správné ekonomické údaje, tudíž chybovost byla mnohem menší.

Podmínky byly stejné jako v prvním období, takže je nebudu opakovat. Byly tam pouze tyto odlišnosti. Museli prokázat pokles předpokládaných tržeb nejméně o 50 % za dva po sobě jdoucí měsíce v období od dubna do srpna ve srovnání se stejnými měsíci v předchozím roce, to znamená 2019, nebo doložení průměrného poklesu tržeb nejméně o 30 % v období od dubna do srpna. Zase mi to přijde spravedlivější, protože posuzujete delší časové období a bylo to za celé čtyři měsíce. V některém měsíci mohly být tržby o něco vyšší, někdy nižší, ale posuzovalo se celé překlenovací období. Byly zrušeny stropy pro ty nejmenší firmy, to znamená, už tam nebyl ten strop 3 000 euro pro společnosti do pěti zaměstnanců a 5 000 euro na měsíc do 10 zaměstnanců. Zůstala pouze horní hranice 50 000 euro. Zvedla se výše překlenovací podpory u nejvyššího propadu tržeb z 80 na 90 % a snížila se dolní hranice propadu tržeb ze 40 na 30 %.

Takže to jsme si prošli pomoc u našich západních sousedů v období březen, duben a potom únor, březen, duben až srpen (?). Pak v listopadu a prosinci byl lockdown, takže přišly speciální programy pro období lockdownu, které se vyplácely za ty dva měsíce. Platilo to pro ty společnosti, které byly ovlivněny vyhláškou omezení provozu vydanou spolkovými zeměmi v důsledku rozhodnutí spolkového kancléře a předsedů vlád spolkových států ze dne 28. října. Týkalo se to přímo ovlivněných společností, to znamená ty, které byly vyhláškami uzavřeny. Ubytovací společnosti a místa konání akcí byly taky považovány za přímo ovlivněné společnosti, protože tu činnost nebylo možné provozovat. Nepřímo ovlivněné společnosti byly takové, které pravidelně generují alespoň 80 % tržeb se společnostmi, které byly přímo zasažené, to znamená, řešili i ty dodavatelské firmy, například do hotelů a podobně, protože ony sice podnikání zakázané neměly, ale jejich nejvýznamnější zákazníci měly zakázané podnikání, tudíž nemohly od nich nakupovat produkty a služby. A tam se platilo týdně. Za každý týden uzavření provozu se platilo až 75 % tržeb z listopadu 2019 nebo prosince 2019.

A pak přišel rok 2021, kdy vznikla Překlenovací podpora III. Předpokladem pro získání této podpory je pokles tržeb související s krizí COVID-19, a to minimálně o 30 % za měsíc, za který je žádáno o podporu v období listopad 2020 až červen 2021. Ke srovnání slouží jako referenční měsíce rok 2019. Na ty společnosti, které byly založené až 1. ledna 2019, v období až do 31. dubna 2020, se vztahují zvláštní předpisy. To znamená i ti, kteří začali podnikat později, mají šanci na podporu dosáhnout. Všechny společnosti ze všech odvětví si mohou

žádat, pokud měly roční obrat do 750 milionů euro – všichni živnostníci, všichni, kteří provozují svobodná povolání. Neziskové společnosti a organizace – tady se opět zvýšila podpora na 90, 60 a 40 % podle poklesu tržeb od 30 až nad 70 %.

Pokud vás zajímají nová pravidla, která platila pro toto překlenovací období, tak vám je rád připomenou. Maximální měsíční podpora 1,5 milionu euro – dříve to bylo 50 000 euro, takže zvýšeno třikrát (?). Zálohy – dokonce i záloha – se vyplácí až do výše 100 000 euro. Platí zpětně taky na listopad a prosinec, pokud nebyla využita podpora v měsících lockdownu.

Podívejte se na ten rozdílný přístup. U nás jsou zoufale krátké lhůty na podání žádosti. Prošvihnete to o den, nemáte šanci. Zase se to týká zejména malých. Pošlete o den později odvody, vypadáváte z celého programu. Tady i zpětně, pokud jste to nevyužili z mnoha důvodů, na co jste měli nárok, i zpětně za ty měsíce můžete v příštích šesti měsících požádat. Tomu já říkám vstřícný přístup, ne že dám mimořádně krátké termíny a pak se vlastně raduji, protože X procent to nepodalo a já jsem něco vlastně ušetřil. Neušetřili jsme nic, protože pokud nebudeme mít zdravé podnikající firmy, nebudeme mít daňové příjmy. To jsou úspory na nepravém místě. To je podle mě zcela jednoznačné.

To vlastně ani není spor koalice versus opozice. Na tom bychom se měli shodnout všichni. Spor můžeme mít o tom, který program je lepší, jestli má být parametr 30 %, nebo 25, nebo 35. Ale na tom základním, že je v ekonomickém zájmu České republiky, v ekonomickém zájmu veřejných rozpočtů, ať už státních, či obecních, či krajských, je, abychom měli zdravé, fungující firmy, které budou zaměstnávat lidi. Ti budou platit daň z příjmu ze závislé činnosti. Budou se platit odvody. Budou mít peníze, mohou nakupovat zboží. Budou odvádět DPH, budou platit spotřební daně.

Tady je velkorysý přístup, který dává šanci i zpětné opravy i pro ty, kteří to nestihli i v tom prvním termínu, aby o tu pomoc vlastně nepřišli. Dokonce se vyplácí kompenzace i společnostem, které podnikají s pyrotechnickým zbožím. To mám takovou jako zábavnou poznámku, protože byly zakázané ohňostroje. I těmto firmám se platí kompenzace, protože je to legální podnikání. Může se nám to líbit nebo nelíbit, ale pokud nějaké podnikání je legální, tak by měli mít všichni stejný nárok na podporu, pokud byli zasaženi krizí. Protože samozřejmě i v České republice, v Německu, všude jsou společnosti, jejichž produkty byly mnohem víc žádané v době krize, které prosperují, nabírají zaměstnance, zvyšují zisky. Takže nemluvíme o sto procentech všech společností, všech firem. Mluvíme o těch, které skutečně zasaženy byly. A v letošním roce v Německu vzrostl i maximální příspěvek pro živnostníka nebo pro svobodná povolání, jako herce, až na 7,5 000 euro měsíčně. Tohle ne ve stručnosti, docela obsáhle, jak k tomu přistupovali v Německu.

Můžete mi říct, že jsem si vybral nejbohatší stát Evropské unie, že to je těžké, že to je nejsilnější ekonomika, tak mám ještě srovnání s jedním státem zhruba stejně velkým, taky s naším sousedem, a to s Rakouskem. A myslím, že naší ambicí by mělo být: být minimálně stejně ekonomicky silní jako Rakousko. Taky české země v Rakousku-Uhersku tvořily hlavní zdroj ekonomické síly.

V Rakousku spolková vláda vytvořila fond na pomoc ve výši 15 miliard eur ve formě subvence a na kompenzaci ztrát. Vláda postupně připravila tři programy financované z fondu, které podporují podnikatele, kteří museli omezit svou činnost v důsledku krize. Mezi tyto tři základní programy patří příspěvek na fixní náklady, o tom tady mluvíme rok a nic, příspěvek na fixní náklady 800 00 euro a program kompenzační ztráty a v době celostátního lockdownu ještě měli stejně jako v Německu speciální program kompenzace při lockdownu. Takže si pojdme postupně představit tyto tři základní programy.

Za prvé je to Příspěvek na fixní náklady I. Platnost programu byla od poloviny března do poloviny září loňského roku. Období, za které se podávají žádosti, jsou tři za sebou jdoucí

období. Podmínky pro získání příspěvku: Způsobilé k žádosti byly všechny společnosti, kterým v důsledku krize poklesly tržby mezi 16. březnem a 15. zářím nejméně o 40 % v porovnání s rokem 2019. Žádost bylo možné podat on-line do konce května, písemně až do konce srpna. Bylo to podobně jako v Německu, podle výše propadu tržeb byla hrazena příslušná výše fixních nákladů. Takže 40 až 60 %, 25 % fixních nákladů, 60 až 80 % ztráta tržeb, 50 % fixních nákladů, kdo měl ztrátu vyšší než 80 %, dostal 75 % fixních nákladů. Tento příspěvek byl vyplácen ve třech splátkách. První splátku tvořilo maximálně 50 % předpokládané výše dotace a potom 25, maximálně 75 %, a v té třetí splátce byl zbytek. Společnosti, které požádaly, to znamená ty malé, které požádaly o příspěvek na fixní náklady nižší než 12 000 euro, mohly ještě zohlednit náklady na daňového poradce, auditora nebo účetního až do výše 500 euro jako fixní náklady. Je to rozumné, protože ti nejmenší nemají tak velké ekonomické oddělení, musí si někoho najímat, tak i tyto najaté služby byly součástí kompenzací, a to až do výše 500 euro.

Jak v Rakousku definovali fixní náklady? Nájemné za obchodní prostory, leasingy, pojistky, úrokové náklady na úvěry a půjčky, podíl na nákladech financování leasingových splátek, poplatky za provozní licence, výdaje za elektřinu, plyn nebo telekomunikace, ztráta hodnoty zboží podléhající rychlé zkáze nebo sezonního zboží, osobní náklady, které vznikly jako důsledek krize, například zpracování storna, přeúčtování a podobně, přiměřená odměna podnikatele podléhající dani z příjmu. Pro společnosti, které žádaly o příspěvek na fixní náklady nižší než 12 000 euro, byla taky mzda pro daňového poradce. Výdaje na další smluvně nezbytné platební závazky, které se nedotýkají zaměstnanců. Společnost musí mít sídlo nebo provozovnu v Rakousku. Vzpomeňme si na náš neúspěšný boj z opozice, abychom ze státních podpor v České republice vynechali firmy, které mají sídlo v daňových rájích. Neuspěli jsme. Nepochopitelné – neuspěli jsme. Takže jsme to nezapomněl. Na rozdíl od Rakouska, které si logicky prosadilo, že podporuje své daňové poplatníky, logicky podporuje firmy, které mají sídlo nebo provozovnu na území Rakouska, my jsme byli připraveni podporovat i firmy, které mají sídlo v daňových rájích – bohužel. Společnost vykonává provozní činnost v Rakousku, která vede k příjmům ze zemědělství nebo lesnictví. Obchodní operace, utrpěla výpadek tržeb a musela přijmout přiměřená opatření ke snížení fixních nákladů. To znamená, nebylo to tak, že si někdo uměle zvyšuje fixní náklady, protože zjistil, že určité procento mu zaplatí stát.

Druhý program z těch tří byl příspěvek na fixní náklady ve výši 8 000 euro. Ten se týkal období od 16. září, to znamená, že tam nebyla ani den prodleva. První program byl do 15. září, druhý program začal 16. září a platí až do konce června letošního roku, stabilní na devět a půl měsíce. Období, za které můžete podat žádost, je to až deset za sebou jdoucích období nebo dva po sobě jdoucí bloky s výjimkou listopadu a prosince, k tomu se ještě dostanu, to byl ten celostátní lockdown, speciální program. Žádost se dá podávat až do konce letošního roku – šest měsíců. Já myslím, že ani jeden ministr to neposlouchá, ale měli by to poslouchat ministři české vlády. Šest měsíců mají podnikatelé v Rakousku na to, aby podali tu žádost. Nevím, proč to u nás nejde, když jinde to jde. Výše příspěvku je založena na procentuálním výpadku tržeb, 60 % výpadku, 60 % fixních nákladů. Výplata se uskutečňuje ve dvou termínech, ve dvou splátkách. O tu první šlo žádat od listopadu loňského roku, nejpozději do konce letošního roku. Ta pokryje až 80 % očekávané pomoci a druhá splátka bude v období druhého pololetí letošního roku. Vyplacena bude pouze ta rozdílová částka, odpočte se ta záloha. Společnosti, které mají nižší obrat než 120 000 euro, v našem případě, když to rychle přepočteme nějakým přibližným kurzem, tak dejme tomu, že to je 3,5 milionu korun, ty nemusí nic dokládat, ty mohou dát paušálně a 30 % fixních nákladů dostanou. Původně ta částka byla stanovena v maximální výši 800 000 euro pro jednu firmu, dodatečně byla navýšena až na 1,8 milionu euro. Pro společnosti v prvovýrobě zemědělských produktů je maximální částka stanovena na 225 000 euro, pro společnosti v období rybolovu je to až

270 000 euro. Nejpozději v rámci druhé žádosti se k příspěvku z tohoto programu přidají všechny podpory, které byly společností vyplaceny nebo které byly závazně přislíbeny. Výšku výpadku tržeb a fixních nákladů musí potvrdit daňový poradce. To znamená, důvěra ve stát, profesionálové, kteří vedou účetnictví, poskytují daňové poradenství, zpracovávají audity, jsou ty renomované a kvalifikované osoby, které potvrdí údaje a stát je bere jako bernou minci. U nás se neustále kontroluje, kontroluje a kontroluje. Tady to vyřešili podle mě elegantně a správně.

V tomto druhém období byly podrobněji stanoveny fixní náklady tak, aby to bylo zcela jasné i pro daňové poradce a auditory, co do fixních nákladů mohou spočítat. Byly to nájemné za obchodní prostory a leasingy, úrokové výdaje za úvěry a půjčky, pojistky, provozní licenční poplatky, výdaje na telekomunikace, energie, náklady na vytápění, ztráta zboží podléhající rychlé zkáze nebo sezonního zboží za předpokladu, že v důsledku krize ztratilo alespoň 50 % své hodnoty, osobní náklady vzniklé výhradně v souvislosti se zpracováním krizí, podmíněných storen a přeúčtování, náklady na daňového poradce, auditora nebo účetního, výdaje na další smluvně požadované platební závazky, srážka za opotřebení neboli odpisy stálého majetku, převod odpisů na movitý majetek, leasingové splátky nebo část nákladů na financování leasingových splátek, výdaje na odměnu výkonného ředitele společnosti maximálně – to je hezká suma – 2 660,67, evidentně něco dělili třemi, nevím přesně co, ale výsledek je 2 660,67 euro, maximální odměna jako fixní náklady společnosti pro výkonného ředitele firmy. Je to přiměřené, není to nic přehnaného, ale i ten manažer je počítán do fixních nákladů, protože tu firmu prostě musí někdo řídit.

Osobní náklady na zajištění minimálního provozu a zabránit dočasnému uzavření bez ohledu na obsazenost. Výdaje z června až března vzniklé v rámci přípravy na generování tržeb ve sledovaném období a od fixních nákladů se odečte pojistné plnění. To je rozumné. Pokud byl někdo pojištěn, pojišťovna vyplatila plnění, tak se to odečte od celkových fixních nákladů. To je ta suma. Daňový poradce nebo auditor provede součin a požádá o 25, 60 nebo 80 % fixních nákladů. Opět společnost musí mít sídlo nebo provozovnu v Rakousku – podmínka, bez které není možné pomoc vyplatit – a společnost musela utrpět více než 30% pokles tržeb. To už jsem říkal, že prostě jsou i ekonomičtí vítězové pandemické krize, tak to prostě je, a ti samozřejmě na žádnou podporu nárok nemají.

Program Náhrada ztrát – to je ten, který platí také od září do konce června roku 2021. Tady podle mě vidíme jasnou inspiraci pro nový program, který připravilo MPO, i tím názvem, i stručnou charakteristikou toho programu. U nás je podmínkou pokles tržeb o 50 %, v Rakousku pokles tržeb o 30 %. My jsme doporučovali na naší covid komisi, aby ta částka, ta hranice byla snížena minimálně na 40 % a u těch nejmenších společností aby byla ještě nižší. Opět žadatelé na to mají šest měsíců, pro paní ministryni práce a sociálních věcí. Ona mě sice neposlouchá, ale měla by poslouchat. Ona si asi neumí představit, že by podnikatelé měli šest měsíců na to, aby požádali o to, na co mají nárok. Náhrada ztráty bude 70 % vyměřovacího základu. V případě malých nebo velmi malých podniků to bude až 90 %. I to jsme doporučili v naší covid komisi. V tomto případě ovšem hlasování nebylo jednomyslné – opozice to doporučila, zástupci vládních stran to odmítli. Opět inspirace v Rakousku. Není to nic, co bychom vymýšleli, nic, co bychom takhle stříleli od boku.

Kompenzace je navýšena až na 10 milionů euro pro jednu společnost. Opět to probíhá ve dvou splátkách, to znamená, nečeká se rok na vyhodnocení, ale v té první splátce se vyplatí až 70 % očekávané ztráty, kterou svým podpisem a profesní ctí garantují auditori, daňoví poradci nebo vybraní účetní prostřednictvím znaleckého posudku.

Výpočet ztráty: výpadek tržeb se vypočítává stanovením rozdílu mezi celkovými tržbami ve sledovaném období a celkovými tržbami v roce 2019. To je to referenční období. Výchozím bodem pro určení náhrady ztráty je ztráta, kterou žadatel utrpěl v příslušných

sledovaných obdobích. Ztráta je rozdíl mezi příjmem a přímo a nepřímo souvisejícími náklady společnosti. Vypočtená ztráta musí být snížena o již vyplacené kompenzace. Opět je tady podmínka sídlo firmy v Rakousku plus musí to být daňoví poplatníci, kteří v posledních třech letech neporušili daňové zákony a daňové předpisy a v posledních pěti letech nesměla být na společnost uvalena žádná právně závazná finanční pokuta ani ekvivalent finanční pokuty a v době podání žádosti nesmělo probíhat insolvenční řízení. Stejně jako v Německu, v Rakousku byl v listopadu a v prosinci loňského roku celostátní lockdown a podobně jako v Německu pro tyto dva měsíce měli speciální program podpory podnikatelů.

Pro uzavřené provozovny, například hotely, restaurace, takže vlastně podobné řešení jako v České republice, to, co bylo uzavřeno, platilo. Výpadek tržeb za období výslovného uzavření provozoven v listopadu 2020 byl kompenzován až 80 % z tržeb z roku 2019. Jinými slovy, pokud hotel měl tržby v roce 2019 v českých podmínkách milion korun, v případě uzavření by dostal 800 000 korun. Jednoduché, spravedlivé, ověřitelné auditorem nebo znaleckým posudkem. Pokud měl tržby 2 miliony korun, dostal 1,6 milionu korun, a myslím, že se shodneme my, kteří známe podrobněji podnikatelské prostředí, že za 80 % tržeb se dá určitě podnikání udržet, to není nic dramatického. Ano, je to nepříjemné, ale 20 % krátkodobě v řádu několika měsíců společnost přežije, udrží své zaměstnance a v okamžiku otevření může pokračovat tam, kde přestala. Není finančně vyčerpaná, není úplně na dně. Podle mě výborný program, kterým bychom se mohli inspirovat. A tím, že platí až do konce letošního roku, neznamená to, že je ještě pozdě. Pořád ještě není pozdě. Každý den je později, ale pořád ještě není pozdě, dokud ty firmy dýchají, dokud ještě existují. Ale pokud budeme čekat příliš dlouho, tak takzvaně ušetříme, protože nebude mít kdo požádat o tu pomoc. Zaniknou pracovní místa, sníží se daně, sníží se platby sociálního a zdravotního pojištění, zvýší se výdaje státního rozpočtu na podporu v nezaměstnanosti. Kdo by chtěl jít touto cestou? My určitě ne. To jsou dobře investované peníze, díky tomu také rakouské společnosti ten celostátní dvouměsíční lockdown přežily a myslím si, že se to vyplatilo.

Pokud bych chtěl učinit nějaké závěrečné shrnutí nebo závěr, Rakousko a Německo využívají plošné programy určené pro všechny malé a střední podnikatele z různých odvětví ekonomiky zasažené krizí. Nárok na podporu a její výše se odvíjí od poklesu tržeb a vypočte se jako procento z fixních nákladů. Zároveň jsou tyto programy ve specifických případech doplňovány – ne nahrazovány, doplňovány – specifickou sektorovou podporou. To znamená, i vybrané sektory, na které dopad byl tvrdší než ostatní, kromě té obecné podpory všem, měly ještě speciální sektorovou podporu. A já říkám: Proč ne? Myslím, že je to zase objektivní, že to všichni pochopí.

A pro období lockdownu v listopadu až prosinci v obou zemích, v Německu i v Rakousku, byly připraveny speciální programy, které byly velkorysejší a které přinesly větší podporu a kompenzace. Jenom připomínám ty podmínky: museli to být slušní daňoví poplatníci, nesměli mít žádný daňový delikt, nesměli být pravomocně odsouzeni k nějakým finančním trestům. To mi přijde správné. Pomáhat se má těm, kteří vždycky pomáhali státu tím, že slušně podnikali a všechny své povinnosti vůči státu beze zbytku plnili.

Naopak v České republice směřovala plošná podpora pro OSVČ a společníky malých s. r. o. zasažených krizí, a to ve formě kompenzačního bonusu, který ale opravdu nemá charakter podpory podnikání. Je to proto, aby ti lidé měli na svoje osobní výdaje a aby užívali své rodiny, takže to je dramatický rozdíl. Zároveň bylo připraveno vícero programů určených pro pomoc podnikatelům ve vybraných sektorech postižených vládními krizovými a mimořádnými opatřeními v souvislosti s COVID na pokrytí provozních výdajů. Já jsem už o tom mluvil podrobně. Sami si můžete udělat obrázek, co bylo lepší, co bylo účinnější, co bylo efektivnější a co v konečném důsledku nakonec bylo levnější pro veřejné finance. Plošná podpora postiženým za jasně stanovených pravidel, důvěra v podnikatele, záloha na

kompenzaci, doučtování kompenzací, zapojení daňových poradců, auditorů, účetních, znaleckých posudků. Bohužel jsme se vydali jinou cestou.

Proč jsem tak dlouho rozebíral pomoc podnikatelům? První důvod je, že se pořád nemůžeme dostat v našem programu k bodům, které by mohly některé programy znovu nastartovat. Tento bod podle mého názoru a názoru mých kolegů přímo souvisí ne s pomocí, ale se zkomplikováním situace podnikatelům. My budeme hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu. Pokud to neprojde, budeme hlasovat proti tomuto návrhu zákona. Vyzývám vás všechny ostatní, věřte našich zaměstnavatelům, věřte dohodám mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, nechte jim smluvní volnost. Tam, kde si to mohou dovolit, jim bezesporu prodlouží dovolenou.

Pokud to nařídíte, jsem si skoro jistý, že skončí různé benefity jako sick day, který dneska zaměstnavatelé dávají dobrovolně a vlastně hradí někdo jeden, někdo tři, někdo pět dnů ročně v plné výši, protože je tam důvěra v toho zaměstnance, zaměstnavatel ho zná, věří tomu, že to nikdo nezneužívá. A skutečně pokud někdo to krátkodobé volno potřebuje, zaměstnavatel mu ho poskytne a uhradí mzdu. Tohle všechno může skončit, pokud zákonem prodloužíme dovolenou úplně všem, i těm, pro které by to mělo negativní ekonomické následky. Ti ostatní, kteří si to mohou dovolit, to dělají. Zaměstnanec si může zvolit, zda například půjde pracovat do té firmy, kde už těch pět dnů dneska jako benefit nabízejí.

Obávám se ještě jednoho. Já jsem připomínal, když jsme ve služebním zákoně debatovali o délce dovolené pro státní zaměstnance, a jako ta výhoda byla plus týden. Za jak dlouho myslíte, že přijde naše levice s návrhem prodloužit státním zaměstnancům o týden dovolenou, když všichni mají pět, že oni by měli šest? Brzy. A až to projde, tak přijdou s návrhem, když ti mají šest a už jsou další, kteří mají šest, tak pojďme uzákonit šest týdnů pro všechny.

Já vím, že to není populární, jsem si toho vědom. Jsem si vědom toho, že jsme ve volební kampani, ale myslím si, že starost o veřejné rozpočty, o ekonomické zdraví našich firem, našich zaměstnavatelů, našich živnostníků, musí převážet před momentální politickou výhodou toho, že před volbami slibuji něco, co je bezesporu atraktivní a populární. To tomu návrhu přiznávám. Jenom říkáme, že to přichází v naprosto nevhodnou dobu. Kdybychom byli uprostřed konjunktury, proč ne. Ale nejsme bohužel uprostřed konjunktury. Jsme uprostřed krize a zatím nevidíme na konec krize. To jsou hlavní důvody, proč budeme hlasovat pro zamítnutí, případně proti tomuto návrhu zákona. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, to byl předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Vzhledem k tomu, že je to člověk s přednostním právem, nevedl jsem ho k tomu, aby mluvil pouze k věci, a myslím, že ty informace, které přednesl, byly zajímavé i z jiného hlediska. Budeme pokračovat vystoupením pana poslance Jana Bauera, připraví se Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Hezký den, děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně, vážení kolegové, já hlavně zopakuji to, co jsem řekl na výboru pro sociální politiku, co jsem zmiňoval během prvního čtení k tomuto návrhu zákona, co jsem zmiňoval ve druhém čtení. Musím říci, že za svým slovy si stojím, a také opakuji, že za svými slovy si dnes stojím dvojnásob. Ten návrh nebyl dobrý tenkrát, když ho skupina předkladatelů předložila do Poslanecké sněmovny a na výboru pro sociální politiku, a vzhledem k situaci, v jaké se nacházíme dnes, jsem přesvědčen, že ten návrh není vůbec dobrý ani v dnešní velmi složité době.

Ono to tady dneska už zaznělo z úst mého předřečníka, ale opravdu platí, že na jednoduchou otázku, kterou můžete položit i tady na plénu Poslanecké sněmovny – chcete pět týdnů dovolené, nebo chcete šest týdnů dovolené, nebo sedm týdnů dovolené, chcete vyšší mzdu? – tak na tuto jednoduchou, triviální otázku, podle mě neexistuje jiná odpověď než že ano, souhlas, protože všichni chtějí více dovolené, všichni chtějí větší plat.

Úplně jinak by se asi odpovídalo, pokud byste se zeptali, jestli si myslíte, aby těch pět týdnů dovolené byla povinná záležitost úplně pro všechny firmy, pro všechny firmy bez rozdílu, jestli se v době, kdy nebyla pandemie, nachází v dobré ekonomické situaci, nebo pro ty, kteří mají velké problémy. Úplně jinak by ta odpověď zněla, pokud se zeptáte, jestli jsou to firmy, které na to mají skutečně prostředky, nebo jestli to chcete ve firmách, které na to ty prostředky nemají v souvislosti s tím, co prožíváme nejenom v naší zemi, to znamená pandemická situace. Úplně jinak by asi lidé odpovídali, pokud se jich budete ptát, jestli mají mít pět týdnů dovolené v té opravdu dnešní mimořádně složité situaci.

Já si opravdu myslím, že to, jestli si nějaká firma může dovolit vzhledem ke své ekonomické situaci vyplácet jeden týden dovolené navíc nad dnešní zákonnou úpravu, by opravdu takto od stolu neměla rozhodovat Poslanecká sněmovna. A já se ptám předkladatelů: Vy si jste jisti, nebo osvěceni víte tady od stolu, jak na tom ekonomicky konkrétní firma v té dnešní situaci je? Já si vážím toho a vím, že prostě nejenom skupina poslanců, ale i jednotlivci si může předkládat jakékoliv návrhy zákonů, ale nemyslím si, že by se to mělo dít od stolu.

Myslím si, že když už se o to někdo pokusí, když se k tomu odhodlá, tak si myslím, že by bylo minimálně slušné a dobré se také zeptat druhé protistrany, jaký na to má názor. Z toho důvodu se tady musím zeptat, jestli jste se ptali, jestli jste s někým diskutovali, jestli jste jednali se zástupci Hospodářské komory, jestli jste jednali se všemi svazy, jestli vás prostě zajímal ten návrh nebo jejich názor na tento návrh zákona, protože to bývá ne vždy povinné, ale je to nepsaná slušnost. Prostě pokud přicházíte s nějakým návrhem, který může mít velké dopady do podnikatelské struktury, co si o tom myslí, co si o tom myslí tripartita.

Já tyhle informace nemám a samozřejmě je dobré se ptát významných zaměstnavatelů, co si o tom myslí, v kontextu toho, že musí to dobře vědět, že dneska ve všech firmách fungují věci, jako je sick days, jako jsou mimořádné odměny, jako jsou studijní volna, jako je třeba podpora stravování, dovolená navíc a samozřejmě další jiné benefity. Přiznám se, že přeji jejich zaměstnancům klidně šest, sedm nebo osm týdnů dovolené. Proč ne? Prostě je to svaté právo. Ale prosím, ať proboha o tom rozhoduje ta konkrétní firma, ten živnostník sám, a ne že se mu to takto nařizuje prostřednictvím neprojednaného návrhu zákona, prostřednictvím Poslanecké sněmovny. Samozřejmě – a to je vaše zákonné právo – když už chcete zákonem něco měnit, tak si myslím, že by bylo minimálně slušné, abyste se podnikatelů zeptali, co si o tom myslí.

Jsem přesvědčen o tom – a také to tady padlo z úst mého předřečníka – že zodpovědní politici, a já doufám, že je nás tady většina, by v této chvíli měli spíše vyhlížet, co přijde po pandemii, a měli by přijímat opatření, která českou ekonomiku a malé a střední podniky podrží. Obávám se, pokud by tento návrh zákona byl na půdě Poslanecké sněmovny přijat, tak místo toho, abyste malé a střední podniky podrželi, tak je možná tímto dorazíte.

Úplně na závěr: jsem přesvědčen o tom, že pětítýdenní dovolená je fajn, ale jako možnost, nikoliv jako povinnost. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi. Omlouvám se ještě jednou panu poslanci Jiřímu Bláhovi, kterého jsem přehlédl s faktickou poznámkou.

Mám dvě faktické poznámky. Nejdříve Jiří Bláha, poté Ondřej Veselý. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl prostřednictvím faktické poznámky poděkovat předřečníkům, prostřednictvím pana předsedajícího, za slova, která tady zazněla. Tady je důležité, aby si všichni uvědomili jednu zásadní věc. Nikdo z nás určitě není pro to nebo proti tomu, abychom měli více volna, více volného času, více trávili s rodinami, více si toho života užívali. Ale především na to musíme ekonomicky mít. A v okamžiku, kdy jdeme do něčeho, co navrhnou poslanci – a samozřejmě neprojednálo se to mezi různými kluby, ještě navíc ani neznáme dopady na ekonomiku, a navíc to je podpořeno i dnešní dobou, která je obrovsky složitá – tak se dostáváme do stavu, že vlastně hazardujeme s tím, co přijde. Hazardujeme s investicemi, hazardujeme hlavně s pracovními smlouvami dnešních zaměstnanců. Dostáváme se do stavu, kdy vlastně každý podnikatel bude muset zvažovat, jestli má na to, zaměstnat další. A samozřejmě většina začne uvažovat tím směrem, že než si domluvit zaměstnance, tak si ho domluví na pevnou dobu.

Prostě bude vznikat více smluv na dobu určitou. Bude vznikat více smluv na DPP, DPČ, vznikne více černé práce. A to všechno zavíná to, že v této době, která je opravdu hektická, a řada firem nemá dnes na to, aby vyplatila dovolené a svátky, které má ze zákona povinnost vyplatit, tak prostě bude obrovský problém. Nejenom že budou firmy krachovat, ale budou přicházet i lidé o práci. Tak já bych chtěl poděkovat a chtěl bych vyzvat, jestli by nebylo možné, abychom znova ustanovili skupinu nějakou, která by podpořila (Předsedající: Pane poslanče, skončil čas pro vaši faktickou poznámku.) kompenzace pro stávající covidové období. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Ondřej Veselý s faktickou poznámkou, stále je připravený Stanislav Grospič. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pochopitelně budu mluvit úplně naopak než všichni tři mí předřečníci. Byť si jich vážím, tak absolutně nesouhlasím. Tady zaznívá, že firmy jsou ty, na kterých stojí Česká republika, že firmy jsou ty, které plní státní rozpočet. Nejsou to firmy, jsou to zaměstnanci. Já uznávám, že to jsou zaměstnanci firem, ale pokud ty firmy mají fungovat, tak především musí mít odpočaté a spokojené zaměstnance, jinak fungovat nebudou.

Jsme v 21. století. Kdysi nebyla dovolená žádná, postupně stoupala, dlouho byla tři týdny, to si pamatuji ještě já, teď je čtyři týdny. Ale řada zaměstnanců – a jsem za to velmi rád – už má pět i více týdnů dovolené. Z mého pohledu jsou do roka dovolené v současné době čtyři týdny naprostá ostuda, těch zaměstnanců, kteří ji takto mají nastavenou, je mi líto a věřím, že se najde shoda pro to, aby – když už podporujeme kde koho v rámci covidové pandemie – tak abychom podpořili i zaměstnance tím, že budou mít dostatek času na odpočinek.

A co ti zaměstnanci v té době, kdy ten odpočinek čerpají, dělají? Sedí doma a neutrácejí peníze? No samozřejmě že utrácejí. Čerpají služby, nakupují potraviny, chodí do restaurací. To znamená, že když dáme o týden dovolené více, tak nejen budeme mít odpočaté a spokojené zaměstnance, ale budeme mít i kupní sílu, která roztočí naši vnitřní spotřebu. Takže já tento návrh absolutně podporuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktické poznámky Vojtěcha Munzara a Jiřího Bláhy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, děkuji, pane předsedající. Já si dovoluji zareagovat na pana kolegu Veselého, vaším prostřednictvím. Já s ním absolutně nemohu souhlasit. On to tady postavil do roviny, že firmy nenaplňují státní rozpočet a že to jsou zaměstnanci. Já bych rád připomněl sociálním demokratům, že bez zaměstnavatelů zaměstnanců prostě není.

To znamená, my musíme posuzovat obě roviny, jsou to nádoby spojené, a když budeme zvyšovat firmám neustále náklady, obzvláště v dnešním čase, tak bohužel to bude mít dopad na ty zaměstnance. To znamená, nestavme proti sobě tyto dvě skupiny, tak jak jste to udělal vy, pane kolego, ve svém vystoupení, ale myslíme skutečně na to, abychom měli ekonomicky zdravé zaměstnavatele, které si můžou dovolit zaměstnávat co největší počet zaměstnanců. Když jim to budeme podvazovat neustálými náklady, tak bohužel to dopadne na ně tak, že budou muset propouštět, nebudou rozšiřovat pracovní místa a podobně. Takže to ve finále odnesou ti zaměstnanci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Jiřího Bláhy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, také musím prostřednictvím pana předsedajícího reagovat, protože ten dopad je přímo úplně opačný. Tady to zaznělo, bez firem nejsou zaměstnanci a většinu odvodů za ty zaměstnance platí právě firmy. Každý může pracovat sám, může si to zkusit, ale ve finále máme více zaměstnanců než podnikatelů. O tom to asi svědčí, že je to trošku složitější. A ta situace, že dneska zavedeme pět týdnů, tak k čemu to povede? Každý z nás, který zaměstnává lidi, nebude rozšiřovat pracovní místa. Jak to dopadne? Stávající zaměstnanci sice budou mít pět týdnů dovolené, ale budou mít ve firmě daleko více práce, protože budou muset práci zvládnout za ty kolegy, kteří jsou na dovolené. Takže bude více přesčasů, bude větší napětí, větší tlak na zvýšení výkonu, to k tomu všemu povede.

Nevím, jestli je schopen kolega to domyslet, ale za mě je to o tom, že se nesetkal s pracovním procesem, tak aby zaměstnával lidi. Já je zaměstnávám, zaměstnávám je 30 let, a věřte mi, že si každého z nich vážím. Rád bych jim dal okamžitě více volného času. Zkuste přijít do služeb a zjistíte, že sedm dní v týdnu musíte zajistit služby. V okamžiku, kdy to máte udělat, tak vám to ekonomicky nevychází, protože prostě ve službách cena práce je vysoká, ale výdělek malý. (Předsedající: Pane poslanče, opět skončil váš čas pro vaši faktickou poznámku.) Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Faktická poznámka Ondřeje Veselého, poté Pavla Juříčka. Nejdřív kolega Ondřej Veselý s faktickou poznámkou. Stanislav Grospič je stále na čekačce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegové, samozřejmě, sociální demokracie s těmito argumenty tady bojuje už 143 let. A kdyby to bylo, tak jak vy říkáte, tak by dodneška byla dvanáctihodinová pracovní doba, žádná dovolená a volno jenom v neděli, a vlastně tak by byl dokonalý pracovní trh a všichni by byli strašně bohatí. To je samozřejmě nesmysl.

Když se jenom podíváte na celý svět, tak ty státy, které jsou vyspělejší, mají větší výkon, tak tam lidi mají větší výdělků, delší dovolenou a kratší pracovní dobu. A naopak v rozvojovém světě je to přesně naopak, jak to prosazujete vy. To znamená, že ve vaší logice by to mělo být přesně naopak. Státy s nejkratší pracovní dobou, s nejvyššími výdělků a s nejdelší dovolenou by vlastně měly být úplně na huntě a úplně bez podnikatelského prostředí. Je to přesně naopak, a právě proto, že ti zaměstnanci mají výhody, práce si váží a chodí do práce. Ano, zaměstnanec stojí podnikatele náklady. Ano, ale zaměstnanec také pro podnikatele, zaměstnavatele, přináší výnosy, takže je to fifty fifty. V tom souhlasím s kolegou Munzarem, a pro mě to musíme vyvážit. Ale my to teď považujeme za nevyvážené vůči zaměstnancům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Pavel Juříček, dále s faktickými poznámkami, ještě než vám dám slovo, pane poslanče, Vojtěch Munzar a Jiří Bláha. A připomínám, že faktické poznámky reagují na průběh diskuze, nenahrazují vystoupení v diskusi samotné. Tak, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, já se tady někdy v Poslanecké sněmovně opravdu divím. Tady je zcela evidentní, že kdo má nějaké životní zkušenosti, ať už jako zaměstnavatel, nebo zaměstnanec, tak pak nemůže říkat takovou snůšku různých nesmyslů, které tady zaznívají.

Samozřejmě, jsem teď 30 let podnikatel a předtím jsem byl zaměstnanec, tak umím posoudit a umím vyvažovat. A musím vám říct, že mám nejlepší karty právě u dělníků, nikoliv u managementu, který má mnohem vyšší zodpovědnost a který by měl dělat přidanou hodnotu a nové zakázky a který nás živí. Ale myslet si, že bez zaměstnavatelů uděláte úspěch tady této ekonomice, no prosím vás, to navždy už zapomeňte. V třicátých letech ve Spojených státech tehdejší vlády měly poměrně kritický postoj k podnikatelům. Ony ho musely změnit na začátku třicátých let a na začátku druhé světové války – a já to nechci připodobňovat jako ke světové válce, jenom chci říct, že pokud si někdo přestane vážit podnikatelů a začne jim házet klacky pod nohy, tak jak tady jsme teď svědkem v případě tohoto zákona, ale nejenom tohoto zákona, takže nakonec prozře a pochopí, že přidanou hodnotu především opravdu vytváří zaměstnavatelé a management těch zaměstnavatelů, byť samozřejmě bez zaměstnanců se to neobejde. Ale ty prvotní kroky, ať už marketing... (Předsedající: Pane poslanče, skončil čas k vaší faktické poznámce.) Ano, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já to tušil, že musím říct to připomenutí, že faktická poznámka je reakce na průběh rozpravy, nenahrazuje vystoupení v rozpravě, do které se každý může přihlásit. Nyní pan kolega Vojtěch Munzar s faktickou poznámkou, poté Jiří Bláha a Jan Bauer. Prosím, pane poslanče, vaše faktická poznámka.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, děkuji. Já jsem řádně přihlášen, to znamená, většinu argumentů řeknu ve svém řádném vystoupení, ale zaujala mě poznámka pana kolegy Veselého o tom, s čím bojuje sociální demokracie 143 let. Já musím říct, že jsme se za těch 143 let trochu posunuli, nemusíme tady vést bitvu jako z 19. století. Stačí se podívat na to, co se stalo před ekonomickou krizí v době ekonomického růstu. Byla velká zaměstnanost, kdy zaměstnavatelé se snažili získat své zaměstnance nejenom tím, že jim zvyšovali plat, ale že nabízeli určité benefity. A já jsem přesvědčen, že pět týdnů dovolených je v mnoha firmách, a v těch firmách, kde to není, tak je to třeba z technicko-provozních důvodů té firmy nebo je to také z ekonomických důvodů, protože to jsou třeba firmy, které mají řekněme menší přidanou hodnotu, jejich činnost má menší přidanou hodnotu a podobně. A u těch malých

firem, tam je to většinou na dohodě. Na dohodě, kterou vy nechcete, protože to chcete nařizovat direktivně. Většinou u těch malých firem je to na dohodě mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Když si ten zaměstnanec potřebuje něco vyřídit, tak ho zaměstnavatel třeba na den dva uvolní z práce, aniž by to vykazoval jako dovolenou. To jsou běžné příběhy, které se dějí, a my nemusíme přece tady direktivně všem určovat, zaměstnancům i zaměstnavatelům: Musíte udělat tohle. Nechte tam prostor pro individuální dohodu. Já jsem přesvědčen, že každý rozumný zaměstnavatel si váží svých zaměstnanců a dokáže najít cestu, jak se s nimi dohodnout, protože o ně nechce přijít. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Jiřího Bláhy, Jana Bauera, Víta Kaňkovského, Pavla Juříčka a poté Vlastimila Válka. Ještě kolegu Válka požádám, aby se přihlásil elektronicky, aby ho nikdo nepředběhl. Já mezitím budu měřit čas panu poslanci Jiřímu Bláhovi. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Opět musím reagovat, protože kdyby platila ta slova, která tady zazněla, tak vlastně v době socialismu bychom tady přece museli mít třeba dva měsíce dovolené, ale bylo to opačně. V době socialismu jsem po vyučení dostal 14 dní a až teprve ve 24 jsem dostal tři týdny a měsíc byl až po třiceti. Takže já nevím, o čem tady mluví sociální demokracie, ale rozhodně socialisticky to tenkrát nevypadalo. A na Západě daleko dřív byla delší dovolená, delší doba na zotavenou.

Já bych se chtěl jenom zeptat kolegy, aby mi odpověděl na otázku, jak vyřeší nemocnice a zdravotnictví, když prodloužíme dovolenou. Najednou seženeme více pracovních sil do zdravotnictví? Kde je seženeme? Dneska zdravotnictví trpí tím, že vlastně všichni dělají načerno práci navíc, ne na oficiální pracovní poměr, protože vlastně ten určuje, že v práci můžete být jenom osm hodin a mezi jednotlivými pracovními směny musí být nějaká přestávka, která je docela dlouhá. V okamžiku, kdy máte dvě delší směny, musíte mít o to delší pracovní přestávku a zdravotnictví toto určitě nenaplňuje a porušuje se to právě díky DPP, DPC a jiným úvazkům. Tak jak vyřešíme práci v nemocnicích, protože na každého čtyřicátého zaměstnance vyjde prodloužením doby (dovolené) jeden zaměstnanec navíc? Kde je seženeme? Jak to uděláme? Takže já bych rád, kdyby mi na to kolega odpověděl. Tím bychom se mohli posunout dál. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil čas pro vaši faktickou poznámku. Nyní pan kolega Jan Bauer a ještě konstatuji, že po něm je Vít Kaňkovský, Pavel Juříček, Vlastimil Válek a potom Stanislav Grospič a s přednostním právem, protože je zpravodaj, zároveň má přednostní právo, a za ním paní ministryně Maláčová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Jenom opravdu krátce. Víte, já jsem si myslel – a je vidět, že jsem se mýlil – že předkladatelé ten návrh pod tíhou toho, co se dneska děje v naší zemi, stáhnou, protože opravdu já jsem tehdy, když se to předkládalo, byl přesvědčen o tom, že je to určitá forma legislativního marketingu a dělá to tady každý, na tom není vůbec nic špatného. Ale já si myslím, že s tím dneska přicházet znamená nemít ruku na tom tepu, co se vlastně v naší zemi děje. Já jsem skutečně přesvědčen o tom, že to není vhodná věc. Na druhou stranu, nechci vůbec snižovat právo každého předložit tady nějaký návrh zákona a diskutovat o pětítýdenní dovolené. Opravdu platí, že z mého vystoupení by mělo zaznít, že nesporně v naší zemi nastane doba, nějaká chvíle, kdy se začneme bavit o prodloužení týdnů dovolené, to si myslím, že je objektivní realita. Na druhou stranu je vhodné, aby se pro to našel nějaký optimální čas, a z toho důvodu opakuji, co jsem řekl na závěr: prostě pěti- nebo šestitýdenní dovolená je fajn jako možnost, ale nikoli jako povinnost.

A poslední věc. Já jsem si od roku 1991 zřídil živnostenský list, tenkrát se to ani nejmenovalo živnostářák, a snažím se vykonávat nějakou podnikatelskou činnost nebo živnostenskou činnost. Ale přiznám se, že jsem nikdy nenašel odvahu si vzít nějakého pracovníka nebo spolupracovníka, hlavně zaměstnance, protože to není úplně jednoduchá věc. Tím se vracím k tomu, co jsem tady kritizoval. Opravdu když s tím přicházíte, tak si myslím, že je elementární slušnost se toho podnikatelského stavu, zaměstnavatelů, firem středních, malých zeptat, co si o tom vlastně myslí, a neukládat jim to jako povinnost, a ještě než se pro to rozhodnete, tak opravdu znát jejich konkrétní názor, protože jsem přesvědčen o tom, že mnohé firmy si to prostě v té dnešní složité době nemohou dovolit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Víta Kaňkovského, připraví se Pavel Juříček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne. Kolegyně, kolegové, ještě navážu na diskuzi a chtěl bych reagovat, prostřednictvím pana předsedajícího, na kolegu Veselého. My samozřejmě chápeme ty důvody, proč chcete zavést pátý týden dovolené. Chápeme to jak věcně a chápeme to i z politického hlediska. Ale je potřeba si říci – a tady ještě navážu i na kolegu Jana Bauera: jsem přesvědčený o tom, že se v téhle Sněmovně k tématu pátého týdne dovolené zcela jistě dostaneme nebo dostanou naši následovníci, ale každé takovéhle opatření je potřeba zasadit také do doby, v jaké žijeme. Kdybychom se o tom bavili v době ekonomického rozkvětu, kdybychom se bavili v době, kdy máme před sebou další konjunkturu, tak KDU-ČSL by velmi pravděpodobně návrh na zavedení pátého týdnu dovolené podpořila. Ale my nežijeme v tuto chvíli v bavlnkových časech, žijeme v situaci, kdy se řítíme do ekonomické krize. Nevíme sice, jak bude hluboká, nevíme, jak bude dlouhá, ale zcela jistě bude. A pokud bychom v tuto chvíli přistoupili k tomuto kroku, tak si řekněme, co těm našim zaměstnancům nabídneme. Ano, části z nich nabídneme pátý týden dovolené, ale části z nich – a nebude to malá část – nabídneme výpověď, protože zaměstnavatelé nebudou schopni za stávajících podmínek garantovat jejich pracovní místo. A pokud dáme na miskú vah, jestli budu mít jistotu, že budu mít dál práci, že budu moct chodit do práce a budu vydělávat, anebo jestli budu mít možná – hypoteticky – pátý týden dovolené, tak si řekněme, co je pro naše občany důležitější.

Vraťme se k tomuto tématu v dobách, kdy bude ekonomická prosperita. Je to namístě, je potřeba zkvalitňovat a zlepšovat pracovní podmínky našich občanů (Předsedající: Skončil váš čas k faktické poznámce.), ale nedělejme to v době, kdy začíná ekonomická krize.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Buďte aspoň tak v souladu s jednacím řádem, abych vás nemusel přerušovat, když už jsem trpělivost sama s tím, že nahrazujete faktickou poznámkou své vystoupení. Nyní Pavel Juříček, připraví se Vlastimil Válek a kolega Bláha. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Juříček: Ano, děkuji ještě jednou, dámy a pánové. Já jsem chtěl dokončit myšlenku, která, si myslím, velmi souvisí s tím, o čem se tady bavíme. Ta myšlenka spočívala v tom, jakým způsobem státy, parlamenty, vlády spolupracují právě s podnikatelskou sférou. Naznačil jsem tady ta třicátá léta Spojených států a od té doby se moc dobře ví, že ve Spojených státech vždycky existuje jakási sounáležitost mezi podnikatelskou sférou, velkými hráči i malými hráči s jednotlivými vládami. Ale ono se ukazuje, že to funguje nakonec i v Evropské unii. Jenom český parlament – jaksi máme

nějakou tendenci tady udělat něco jiného a vytvářet příkop mezi vládou, parlamentem a podnikatelskou sférou.

Můžu odpovědět Honzovi Bauerovi, prostřednictvím předsedajícího. Ano, všechny podnikatelské asociace nebo Svaz průmyslu, Hospodářská komora a všichni podnikatelé, které znám, s tím naprosto zásadně nesouhlasí, byť i já například dávám šest dnů dovolené navíc, čtyři týdny normálně a šest dnů dovolené navíc. Ale s různými parametry, které jsme zavedli proto, tak jak je dohoda, ať už na odborové fázi ve firmách, anebo je dohoda se samotnými zaměstnanci. Jakou drzost máme my, když oni to zavádí, jim to ještě dát jako povinnost? Kde je potom ocenění zaměstnance od zaměstnavatele, když my s neuvěřitelnou drzostí jim to chceme nařídit? Ano, většina podnikatelů –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas vypršel. Pan předseda Válek, poté pan poslanec Bláha, faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se pak přihlásím do řádné diskuze. Nicméně teď k té debatě, to je debata podnikatelé–zaměstnanci. Já se v tom ztrácím. Vždycky jsem byl jenom zaměstnanec, notabene na univerzitě, takže de facto polostátní. A mě by tedy zajímalo, tak evidentně jsou podniky, kde je pětítýdenní pracovní doba (dovolená?), je jich většina, a pak jsou podniky, kde není. Tak ti, co tedy chtějí v těchto podnicích zavést tu pětítýdenní pracovní dobu (dovolenou?), já bych taky chtěl, ale chtěl bych mít k tomu data a ta data by znamenala, že bych rád, aby tady vystoupil buď někdo z ministrů, kteří to určitě mají zanalyzované, nebo eventuálně z předkladatelů, a řekl, jaká je struktura těch podniků a co je důvod, proč tam tedy není ta pětítýdenní pracovní doba (dovolená?), jestli jsou to třeba podniky, co zaměstnávají sezonní zaměstnance, nebo jsou to rodinné firmy, nebo jsou to malé firmy, kde prostě to technicky nejde, nebo je to určitá část průmyslu, nebo je to nějaký region, nebo je to bestiální podnikatel, nebo co je ten důvod. Já prostě pořád tomu tady nerozumím. Mně to připomíná to páchání dobra, když jsme chtěli zakázat kamionům předjíždět na dálnici, aniž bychom tušili, proč se to děje, a vykašlali jsme se na ty ostatní faktory, jako dodržování předpisů, vážení kamionů a já nevím to všechno, co by mělo fungovat a nefunguje, a vymýšleli jsme zákaz předjíždění jenom proto, že jeden den nasněžilo, ministr dopravy to nezvládl a vznikala na dálnici kolaps. Tak já bych nechtěl, abychom se tímto směrem ubírali. Pojdme se bavit o faktech, a velmi bych prosil tedy o tuto informaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jiří Bláha s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já děkuji za udělení slova. Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl poděkovat, prostřednictvím pana předsedajícího, za slova pana Kaňkovského, vystihují tu celou záležitost, ale samozřejmě i ty ostatní diskuze, já si myslím, že jsou k věci a že to prospívá k tomu, abychom si ujasnili, že vlastně celý ten návrh přišel v nevhodnou dobu. Všichni jsme pro prodloužit, na klubu jsme se o tom bavili, a kolega zdravotník vystoupil a já mu dávám za pravdu. Ano, nejcennější je zdraví. Ale pořád si řekněme na rovinu – a já bych chtěl poprosit pana Stanislava Grospiče, který je předkladatelem s paní Hanou Aulickou Jirovcovou a dalšími, aby mi zodpověděli otázku, jak to budou řešit ve zdravotnictví. Tam je armáda lidí, kterým když prodloužíme dobu dovolených, tak kdo za ně bude pracovat? Zavřeme ta oddělení? Kdo to zvládne? Takže ti doktoři, kteří dneska už slouží nad rámec, protizákonně nad rámec, tak budou sloužit ještě víc? No, takhle to přece nechceme. Chcete, aby lidi ve službách, kde nejsou pracovní síly pro služby, pracovali ještě víc? Aby ty prodavačky u pokladen a jinde, pekařky, cukráři, pracovali ještě víc? Tak to přece nejde, to se

nedá zvládnout. Prostě ano, my se můžeme domluvit, že o tom budeme hovořit, že to budeme připravovat a že se domluvíme společně na tom, že k nějakému roku to odsouhlasíme a posuneme. Ale já bych dával přednost tomu, aby právě firmy si mohly vybrat a mohli si vybrat i zaměstnanci mezi firmami, kam půjdou a nepůjdou. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Václav Votava s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Juříček, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já možná překvapím. Překvapím v tom, že budu souhlasit s panem poslancem Kaňkovským, protože to, co řekl, v podstatě takto vnímám i já, byť jsem sociální demokrat, to nevylučuje. Já jsem přišel z podnikatelské sféry, až tady skončím, jako že skončím, tak se znovu do ní vrátím, ale neříkám to proto, řada sociálních demokratů jsou podnikatelé. Já jsem si vždycky vážil svých zaměstnanců a budu si jich vážit stále, protože bez zaměstnanců podnikatel nemůže prostě podnikat. A bez podnikatele zase zaměstnanec nemůže zajistit své rodiny, nedostane mzdu – a tu mzdu má dostávat slušnou, odpovídající, ale vše je třeba zasadit do kontextu doby.

Já jsem pro pět týdnů, ale myslím si, že v současné pandemické době bychom měli opravdu trochu myslet především na malé firmy, na živnostníky, pro které to může být opravdu zátěží. Pro velkou firmu to zátěž určitě není, ta si s tím poradí, ale menší firma, tam už problém je. Takže já jsem pro pět týdnů, ale zamysleme se nad tím, jestli to neposuneme, jestli neposuneme účinnost třeba o dva roky, až tato doba skončí. Pak, pokud bych tady byl, jako že tady už nebudu, tak bych pro to milerád ruku zvedl, obě ruce bych pro to zvedl. Takže já si myslím, že to, co řekl pan kolega Kaňkovský, ještě jednou opakuji, si myslím, že má racionální jádro. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Pavel Juříček, po něm pan poslanec Jiří Bláha, faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Ještě jednou děkuji. Já oceňuji, prostřednictvím předsedajícího, proslov pana Kaňkovského, ale dovoluji, abych nesouhlasil i s kolegou Jirkou Bláhou, prostřednictvím předsedajícího, a panem kolegou Votavou, protože si myslím, že se vlamujeme do prostoru, který nám nepatří. Je potřeba si vždycky položit (otázku): kdo, co, kdy a jak. A myslím si, že kdo má rozhodovat o tom, jestli má být pátý týden dovolené, nebo šestý, nebo osmý, nebo dvanáct týdnů, tak to není role parlamentu a není to role podle mě vlády. Je to spíš role opravdu zaměstnavatelů, těch, kteří si na to umí vydělat. A ti, kteří si na to vydělat neumí, tak to pak bude mít jenom dopady, které už se tady zmiňovaly.

O těch dopadech ještě můžeme dál a dál mluvit, ale skutečně to není otázka toho, že to je naše role. Prosím vás, nechme tu roli těm zaměstnavatelům, protože tam se rozděluje mezi tím, která firma je úspěšná a která je o něco méně úspěšná. Já si vážím všech podnikatelů, kteří umí zaměstnat jednoho člověka a umí vydělat jednu korunu – a ještě víc, když umí vydělat jedno euro, ale ne to, že my jim tady začneme něco nařizovat, když oni sami to dobrovolně dělají.

A navíc otázka je, kolik těch firem to dělá. Já tedy ta čísla taky nemám, byl bych za ně taky rád, ale věřím tomu, co říkal i pan kolega Grospič, prostřednictvím předsedajícího, že možná 80 % firem to dělá. Ale co je nám do toho? Proč bychom to měli ještě deformovat, když oni to právě ze své vlastní dobré vůle dělají, a tím oceňují ty zaměstnance? Musím říct, že já mám se svými zaměstnanci velmi korektní vztahy a velmi dobré. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jiří Bláha, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, musím reagovat na slova předřečníka, prostřednictvím pana předsedajícího, pana Juříčka, a já s ním souhlasím. Ano, musí to zůstat na firmách. Protože jenom abych vysvětlil, o co jde: malé firmy, ty dávají jiný bonus těm zaměstnancům – flexibilitu. To znamená, že to, že nemusíš přijít do práce přesně na šestou nebo na sedmou, ale přijď, jak se dohodneme. Ano, někdy to potřebuji, abys přišel na pátou, ale někdy můžeš přijít třeba až na osmou. A hlavně, během pracovní doby si můžeš vyřídit hromady věcí. To znamená, že to je benefit těch malých, kteří nejsou schopni dávat třeba pět, šest týdnů dovolené, že prostě s těmi zaměstnanci jsou jako s rodinou a snaží se jim vyjít vstříc úplně v jiných věcech – v tom, že je vnímají, že je poslouchají, mají na to čas, oni s nimi totiž často pracují.

Jedna z věcí, kterou bych chtěl znovu vyzvat ještě navrhovatele, aby mi řekli, co budou dělat na růst cen, inflaci, která díky tomu vznikne, protože logicky ve službách, které jsou na hraně úplně se vším, pokud k tomu dojde, tak bude muset dojít k nárůstu cen potravin, služeb. To znamená, že už nebudete chodit k holiči za 200, budete chodit za 300. Tam, kde chodíte za 2 000, budete chodit za 2 500 a tak dále. To znamená, že prostě porostou strmě ceny, a v dnešní době, kdy potřebujeme být co nejvíce konkurenceschopní vůči venčí, to znamená vůči ostatnímu segmentu, to znamená, že vůči zahraničí, tak je to prostě otázka, která je špatná. My potřebujeme zachovat dnešní dny, abychom udrželi konkurenceschopnost směrem ven a mohli v klidu žít. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Milan Brázdil s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dámy a pánové, my tu diskutujeme o zaměstnanosti, penězích, o tom, jestli se s tím podnikatelé vyrovnají. Já se vás všech chci zeptat: Prosím vás, co je nejcennější každému z nás? Úplně nejvíc, co na tomto světě vlastníme, je náš čas. Čas máme vyměřený, někdo krátký, někdo dlouhý, někdo bohatý, ale čas, nikdo si ho nekoupí, i ten člověk nejbohatší na světě na konci rekapituluje a říká: Prožil jsem to dobře? Neměl jsem strávit víc času s rodinou? Neměl jsem mít víc volna pro to, abych třeba realizoval svoje – já nevím – nějaké plány? Jenom chci říct, že nikdy není čas na to, prodloužit volno pro zaměstnance. Vždycky tady bude nějaká situace, která bude říkat: Ještě tamto, ještě to, teď je tady koronavirus.

Před pár lety jsme pracovali o sobotách, chodili do školy. Pak jsme měli dva měsíce, pak tři, čtyři. No, dneska je tady tohle. Já jenom vám chci říct: nejsem podnikatel, jsem člověk, který jenom vidí v očích lidí, kteří končí na tomto světě a zvažují. Měl jsem ten svůj čas – a my jim ho chceme prodloužit, aby měli dovolenou – měl jsem ho prožít jinak. Měl jsem zvažovat, s kým se budu bavit, s kým ho budu trávit, protože čas je to nejcennější, co na tomto světě máme, nejsou to peníze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jiří Bláha, faktická poznámka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, ano, čas je krásná jednotka a určitě všichni bychom ho rádi měli co nejvíc. Ale na to, abych si opravdu mohl užít toho volného času, abych si mohl plnit sny, abych mohl nějakým způsobem rozvíjet svoji rodinu, svoje

potřeby, svá přání, přání mých známých, příbuzných, na to potřebuji ne mít peníze, ale mít nějakou ekonomickou jistotu. A je to jedno, jestli to je v penězích, nebo jestli prostřednictvím firmy dostávám nějaké výhody, které mi pomůžou k tomu, abych právě mohl ty sny si plnit. To může být i prostřednictvím, že v hromadě firem je i umožněno, by si ti zaměstnanci plnili svoje sny. Někdo je muzikant – tak jako já – tak mu firma třeba pomůže s tím, kde může zkoušet, kde může vystupovat, kde se může prezentovat. Pomůže mu s tím, jak by měl postupovat, a takhle bychom mohli jít po řadě jiných odvětví.

Řada firem pořádá různé akce, které spějí k tomu, aby právě náš život byl co nejvíce plnohodnotný. A věřte tomu, že rozhodně víc než pátý pracovní týden volna dá právě jistota toho, že tu práci budu mít, že mám kam pravidelně docházet – řada lidí, která jde do důchodu, má najednou volna mraky a ženou se zpátky do pracovního procesu. A jsou často víc v práci než kmenoví zaměstnanci, protože už nemají povinnosti a v práci jsou šťastní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Pavel Juříček a s faktickou poznámkou bude potom ještě reagovat pan poslanec Votava. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Ještě jednou děkuji. Kolega Brázdil, prostřednictvím předsedajícího, samozřejmě má pravdu, ale jenom částečně. Každý máme svoje ambice a svoje vize a sny. Někdo je plní tím, že si dělá volno, a někdo je plní tím, že dělá naplnění nějakých svých vizí a plánů s tím, že vybuduje třeba firmu, a vybuduje ji i pro zaměstnance, o kterých tady hovoříme. A někdo naopak si chce prostě celý život jenom užívat.

Pro mě osobně je největší ztráta času tyto čtyři roky v Poslanecké sněmovně, to musím tady veřejně říct, protože si myslím, že jsem mohl udělat mnohem víc pro firmu a mnohem víc pro Českou republiku a rozvinout tu firmu nejenom dneska do světového formátu, ale ještě do podstatně většího světového formátu. A to je mi líto, že jsem tady strávil čas často planými kecy a planým žvaněním, které k ničemu nebylo. A to každý máme svoje cíle a svoje vize a já si myslím, že jestliže tyto vize můžeme naplňovat, tak je jenom dobře. A to, že je potřeba, aby tady zaměstnavatelé byli a vytvářeli přidanou hodnotu a daně, tak já sám jenom za rok 2017, 2018, 2019 jsem odvedl – ze kterých žijete i svým způsobem vy – 1 miliardu korun na daních. A to se nedá nic dělat. Ten stát, aby fungoval a aby fungovala Poslanecká sněmovna, tak se nedá nic dělat. Vy potřebujete ty firmy a potřebujete ty podnikatele. Na to, prosím vás, nikdy nezapomínejte. A zdravotnictví je také placené z našich daní, takže to jsou přece provázané věci, a jestliže to budeme deformovat, jenom a jenom prohrajeme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Václav Votava, poté s faktickou poznámkou paní ministryně Maláčová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Jenom k panu kolegovi Juříčkovi. Určitě i on uzná, že zaměstnanec vždycky tahá za kratší konec provazu proti podnikateli. Ne, je to tak. Je to tak, je ve slabším postavení, určitě. Jako podnikatel jsem vždycky chápal, aby byla nějaká ochrana toho zaměstnance, v každém případě, a k tomu slouží zákoník práce. I když já jsem si nikdy nedovolil, abych vystupoval nějak proti svým zaměstnancům, protože jsem si jich opravdu vážil, samozřejmě zaměstnanců dobrých, pracovitých, kteří mají na mysli nejen blaho svoje, ale i blaho té firmy. To je důležité. Proto taky třeba mají význam třeba ty rodinné firmy, jo?

Takže je třeba, aby v zákoníku práce byla stanovena samozřejmě pravidla hry, a k tomu patří samozřejmě i doba dovolené. Já nezpochybňuji, aby to tady nevypadalo, že zpochybňuji pět týdnů dovolené, já nezpochybňuji. Ona už většina dneska těch zaměstnavatelů a dobrých

podnikatelů, pokud samozřejmě jim to hospodářská situace umožní, tak to dávají jako bonus. Ale v současné době, opravdu v době pandemie, vidím to na řadě svých přátel, kteří podnikají, vidím to třeba i v rodině, abych nebyl ve střetu zájmů, chraň bůh, tak vidím, jak je to obtížné, hlavně ti malí podnikatelé, OSVČ, kteří mají dva, tři, čtyři, pět, do deseti třeba zaměstnanců. Tak těm se opravdu dneska nelehko žije. A každá koruna je dobrá. A většina těchto podnikatelů nepropustila své zaměstnance, nepropustila je, protože ví dobře, že potom už je třeba nezíská tak oddané zaměstnance.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas, pane poslanče. Děkuji. Paní ministryně Jana Maláčová s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Jiří Bláha, také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Já tady nemůžu uvěřit, co tady poslouchám, jak tady diskutujeme o pracujících v této zemi. Já si myslím, že prosperita České republiky je založena na tom, že tady miliony lidí poctivě, tvrdě pracují. To je fakt. Jsou to lidé, občané této země, kdo vybudoval Českou republiku v takovém stavu, v jakém je. A bavit se o tom, že zase chtějí něco navíc, mi přijde velmi nedůstojné, a zejména tím myslím pana poslance Juříčka. Podívejte se, všechny argumenty, statistiky o tom, kolik se v České republice pracuje a že pracujeme v evropském srovnání mnohem více než naši sousedé na západ, vás nepřesvědčily, ale ta statistika je neúprosná. Můžeme se tady bavit o dobrovolnosti a tak dále. Já si ale myslím, že založit ekonomiku na levné pracovní síle, na tom, že budu lidi sdírat z kůže, nenechám je odpočinout, nenechám je nabrat sílu, nenechám je zvyšovat svou produktivitu, je prostě špatně. A pokud to zasadíme do kontextu těch posledních dní, tak já si myslím a myslím, že to je i názor této Sněmovny, že bychom měli patřit na Západ. Měli bychom patřit na Západ a tam se pracuje méně, protože odpočatí, spokojení zaměstnanci jsou produktivnější. To je můj názor, a proto podporujeme pět týdnů dovolené.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budeme pokračovat ve faktických poznámkách. Pan poslanec Jiří Bláha, potom vystoupí pan poslanec Grospič a pak pan poslanec Juříček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, mě mrzí, že se do debaty nezapojují pořád předkladatelé návrhu. To znamená, že opravdu nezodpoví otázky, jak budou řešit zdravotnictví a jak budou řešit inflaci, jak práci ve službách a vztah podnikatel–zaměstnanec. To je jedno velké téma, které tady zaznělo, a určitě kdysi byla pravda, že zaměstnanec byl v horší pozici, ale ne v dnešní době, ne v době covidové, ne v době předcovidové, kdy vlastně na trhu nebyla jedna pracovní síla volná, stálý nedostatek.

Za posledních pět roků jsem ve své firmě musel ubrat z nějakých zažitých postupů, nároků na kvalitu, výkon, na vstřícnost k zákazníkům, na to, jak se máme chovat mezi sebou, na to, jak má být uklizeno prostředí a tak dále a tak dále. To všechno odnášejí jedni a ti samí lidi. Odnášejí to ti dobří a špičkoví zaměstnanci, kterým to není jedno a stále na to poukazují, ale bohužel, musíme všichni být potichu, musíme všichni chodit po špičkách, protože bohužel, těch špičkových a kvalitních je pořád stále málo a převládají ti průměrní, kteří bohužel nesplní to, co splní ti špičkoví, a často využívají právě té práce těch špičkových. To je problém. Takže to, že zaměstnanec tahá za kratší konec, se změnilo. Každý zaměstnanec dneska může okamžitě skončit a najde deset pracovních míst.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas, pane poslanče. Děkuji. Pan poslanec Stanislav Grospič, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové. Já bych si dovilil vaším prostřednictvím, pane předsedající, reagovat na svého předřečníka a pak samozřejmě na to, co tady trošku zaznělo. Ano, chci se zapojit do diskuze, jsem řádně přihlášený, vystupoval jsem k tomu několikrát a schválně chci také, aby odezněla diskuze vás, kolegů poslankyň a poslanců, mohl jsem si udělat celkový obrázek a potom na ledasco reagovat. Ale co tady chci říct jako vstřícný krok, ke kterému jsem připraven spolu se svou spolupředkladatelkou Hanou Aulickou Jírovcovou, a to je to, že podle § 90 jednacího řádu lze opravit účinnost tohoto zákona hlasováním zde ve třetím čtení. Jsem připraven to potom navrhnout, až k tomu dojde, a hlasovat o umožnění opravy a tak, aby změna účinnosti nabyla, pokud bude vůle přijmout tento zákon v Poslanecké sněmovně, od 1. 1. 2023. Protože my nejsme slepí, my vnímáme tu dobu, která uplynula a která nás postihla covidovou epidemií. Ale také chci říci, že ten zákon byl předložen 1. listopadu 2018 a od té doby se neustále převaluje a projednává v této Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Pavel Juříček, po něm pan poslanec Petr Beitzl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Já jsem chtěl reagovat na proslov a jakýsi osobní atak ze strany paní ministryně Maláčové a sám si kladu otázku, kdo ví o životě a firemním životě víc, jestli ona, nebo já.

Já jsem vyučený chlapec. Musel jsem se vyučit, protože komunisté mého tatínka pronásledovali, občas ho zavřeli a byl oportunista. A přestože jsem chodil tenkrát komunisty vytvořenými talentovanými třídami a byl jsem mezi talentovanými dětmi, tak jsem nesměl studovat, takže jsem se musel vyučit a musel jsem dělat dělníka, takzvaného univerzálního frézaře. Tehdy se to tak jmenovalo, dneska je to CNC obráběč, protože čas se posunul. Takže jsem byl v roli dělníka. Až pak, když jsem měl ten dělnický původ, tak jsem teprve směl studovat. Byl jsem mezi nejlepšími na průmyslovce i mezi nejlepšími na vysoké škole, tak si vyprošuji, aby paní ministryně na mě útočila, jestli já něco vím, a myslím si, že o firemním životě, kde jsem od roku 1982 ve firmě a kde jsem byl i vysokoškolský profesor, tak setsakramentsky něco vím.

A jak znovu jenom opakuji: svých zaměstnanců si nesmírně vážím, mám s nimi výborné vztahy. Podstatně – jak jsem říkal – lepší než s top managementem. A když mezi nimi ráno projdu, tak se nestane, aby někdo na mě zaútočil nebo plívl. A když jsem s nimi v hospodě, tak spíš dostanu od nich panáka než nějakou kritiku. Děkuju, musel jsem se bránit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Petr Beitzl, po něm pan poslanec Jiří Bláha. Pokračujeme ve faktických poznámkách. Máte slovo.

Poslanec Petr Beitzl: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, také musím zareagovat na paní ministryni, i když jsem řádně přihlášen do rozpravy. Já tady vnímám tu velmi dlouhou debatu jako volání k jakémusi konsenzu ze strany podnikatelů a zaměstnavatelů. Oni volají po dohodě, tripartitní, mezi zaměstnanci a zaměstnavateli a volají po tom, aby se podobná změna zákona zasadila do lepší doby. A já se k tomu také přikláním.

A co zaznělo z úst paní ministryně? Cosi o sedření kůže ze zaměstnanců. Já to pokládám za velmi nevhodný výraz i vůči panu Juříčkovi, který si svoje curriculum vitae napsal svojí prací a já mu věřím, že v jeho firmách je taková situace, jaká je, a pokládám to za velmi nevhodné vůči všem podnikatelům, které z kůže sedřela dnešní doba, a my jim chceme dnes takovou změnou zákona, my je chceme dnes tou žebráckou holí, kterou jim nadělila doba, ještě přetáhnout přes záda. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jiří Bláha, faktická poznámka. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych reagovat na slova paní ministryně, prostřednictvím pana předsedajícího. Jestliže nám jde tedy o lidi, aby měli více volna, tak pojďme udělat to, že nebudou muset chodit v neděli a ve svátek do práce. Já myslím, že to je daleko zásadnější než pět týdnů dovolené. Rodiny nejvíc porušuje to, že místo toho, aby byly s dětmi, když jsou děti doma v sobotu a v neděli, tak musejí být v práci. Tím pádem je narušen celý proces rodinných vztahů, výlety, všechno možné ovlivňování. To je jeden z nejdůležitějších bodů, který by měl jít touto Sněmovnou, pokud to sociální demokracie a KSČM myslí vážně. To je cesta, která na Západě je běžná. Vyjedete do Německa, do Rakouska, do Francie, do Polska, do Maďarska, všude je v neděli zavřeno. Švýcarsko jsem zapomněl. Jenom v Česku se maká na to, aby právě ty zahraniční firmy měly odbyt zboží, protože normální lidi, tedy ty malé firmy, které zaměstnávají své nejbližší a známé, tak ty mají zavřeno. Ty to moc dobře vědí, že nejčtenější (nejcennější?) je ten víkend. Ne že někomu dám pět týdnů dovolené, ale to, že mu umožním normálně rodinně žít.

Já jsem to pochopil před pěti roky, když za mnou mí zaměstnanci přišli a řekli: Jirko, my už víc peněz nechceme, my bychom radši měli více volného času o víkendech, kdy můžeme být s rodinou. Protože dovolenou s rodinou nesladíte. Pět týdnů s rodinou nesladíte nikdy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Vít Kaňkovský a pak budou pokračovat další faktické poznámky – paní poslankyně Aulická Jírovcová, pan poslanec Grospič, pan poslanec Juříček, v tomto pořadí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré již odpoledne. Také mi to nedá nezareagovat na paní ministryni Maláčovou. Musím říct, že to, co tady paní ministryně předvedla, tak s tím se nemohu smířit, považuji to za nehorázné vyjádření a podle mého názoru to zasadila do kontextu doby tak někde před pětatřiceti roky nazpět na sjezdu Komsomolu v Moskvě.

Co to tady, paní ministryně, říkáte o tom, že tady chceme někoho sedřít z kůže? My jsme tady jasně řekli, že si uvědomujeme, že je potřeba zlepšit pracovní podmínky českých občanů, že je potřeba zlepšit podmínky českých zaměstnanců, ale také hovoříme o tom, že je potřeba to zasadit do konkrétní doby. A když si vezmu k faktickým krokům, které jste vy jako ministryně práce a sociálních věcí v tomto volebním období udělala, tak se ptám, co jste udělala pro zlepšení situace českých zaměstnanců?

My jsme tady opakovaně volali po tom, že je potřeba lépe nastavit podmínky pro sladění pracovního a rodinného života, volali jsme po důležitých změnách zákoníku práce. A dočkali jsme se těch změn z pera Ministerstva práce a sociálních věcí? Předložila jste takový komplexní návrh?

Takže vy nás tady budete ideologicky školit, ale přitom z dílny MPSV se toho směrem k zaměstnancům v tomto volebním období stalo pramálo. Mě to mrzí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Já na svého předřečníka, vašim prostřednictvím, pana kolegu Bláhu. Nezlobte se na mě, ale je to vždycky zaměstnavatel, který určuje, kdy vlastně si může vzít ten člověk, ten zaměstnanec dovolenou. Většinou z 99 % to nezáleží na zaměstnanci, ale vždy je tam zaměstnavatel, který tohle určuje.

A to, že my tady chceme opravdu sladit to, aby se umožnilo, ten legislativní, zákonný rámec toho, aby všichni zaměstnanci měli možnost pěti týdnů dovolené, z těch argumentů, které tady byly řečeny, to není nic nového. Tady jenom probíhá diskuze, kdo to potřebuje, aby to neprošlo, a pro koho my vlastně to děláme. A tady se ukazuje diskuze zaměstnavatelů. A já se tedy ptám, jací vy jste zaměstnavatelé. A pak ty potřeby a zásluhy pro zaměstnance.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Stanislav Grospič s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedající. Já si dovolím také na to reagovat. Mám pocit, že to, co tady zaznívá, a to, co budou moci slyšet i zaměstnanci, pokud to budou poslouchat a přemýšlet o tom, tak přece pět týdnů dovolené vůbec neznamená, že by to mělo nabourat rodinný život. Naopak, to pomůže sladění rodinného života. A jestli si někdo myslí, že sick days nebo něco takového tomu naopak pomůže, tak to skončilo. To skončilo tím, co nastalo teď covidovou epidemií a co jsme přijali i jako Poslanecká sněmovna. A já jsem tady předložil za oba předkladatele nás vstřícný návrh, který jsem připravený zopakovat, protože my si uvědomujeme, jaká je složitá doba, a chtěli bychom, aby se posunula účinnost tohoto zákona, protože víme, že ta situace je obtížná.

Ale na druhou stranu, statistická čísla hovoří vcelku jasně o tom, jak se pětítýdenní dovolená stala už běžnou součástí, byť je kolektivně vyjednávána. A tam, kde nepůsobí odbory, tak samozřejmě někdy zaměstnavatelé, ti moudří zaměstnavatelé, se dohodnou se svými zaměstnanci, protože vědí, že odpočatí zaměstnanci a klid ve firmě jim vlastně zvyšuje výkonnost a akceschopnost i konkurenceschopnost té firmy. Takže to, co tady zaznívá, si myslím, někdy není úplně pravda. A už vůbec bych se ohradil proti tomu, že to přinese nějaké zvýšení cen a hektické zdražování v české společnosti. Pokud dojde ke zdražování a k inflační spirále, tak to bude mít úplně jinou podstatu a to ekonomové sami velice dobře vědí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Pavel Juříček, po něm pan poslanec Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Kolegyni Aulické prostřednictvím, byť si jí vážím a považuji za čestného člověka, nicméně zaměstnavatel ani tolik nerozhoduje jako trh. A jestliže máte trh, který máte dneska vůbec neliberalizovaný, což je pracovní trh, který jsme různě sešněrovali, a my zaměstnavatelé a úspěšní podnikatelé nemáme zaměstnance. Jestli pracujete v automobilovém průmyslu, jak pracuji já, a na tom jsem postavil celou strategii, tak prostě musíte splnit tu dodávku. Takže proto služby, jak říkal kolega Jiří Bláha,

prostřednictvím předsedajícího, když nejsou lidi, tak musejí jít lidi v sobotu, v neděli do práce. Tak já, když nemám, anebo nejenom já, ale 260 firem, které tady pracují v automobilovém průmyslu, tak tu zakázku musí splnit. Říká se tomu takzvaná odvolávka. A jestli ji nesplní, už jsem to tady říkal ve Sněmovně, když ji nesplníte, tak za hodinu zastavení jedné destinace máte penále ve výši 250 milionů Kč, 10 milionů euro, a to si nemůžete dovolit. Protože jednou to uděláte a už si nikdy na tom trhu nezahrajete.

Proto je teď ta situace taková, že nám chybí statisíce zaměstnanců v úspěšných firmách. Antivirem jsme zablokovali pracovní trh. Ono se to po čase nějak vyřeší, ale ten trh je skutečně Antivirem zablokovaný. Úspěšné firmy – nemáme s kým dělat. A proto teď je situace taková, že naši zaměstnanci opravdu chodí v sobotu i v neděli. Taková je situace.

A pak si dovolím ještě reagovat na paní Maláčovou, ale už mi vypršel čas. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji za dodržení času. Pan poslanec Jiří Bláha, poté pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych jenom upozornit na to, že největším zaměstnavatelem tam, kde není volný čas, kde musejí lidé chodit do práce v sobotu, v neděli, v noci, ráno, kdy nejsou schopni sladit dovolenou s druhými protějšky, je stát. Stát prostřednictvím zdravotnictví. Tam je největší průšvih, že vlastně o tom, kolik kdo odpracuje, se ani nedovíte, je to jenom prostřednictvím odměn. Ale ve finále se běžte doktorů zeptat. Mají 280, 300 hodin v práci. Ne doma, v práci. Takže tam máme největší slabinu, a jestliže schválíme pět týdnů, tak tam nastane ještě větší problém. A nikdo mi tady na to neodpověděl.

A zrovna tak proč vzrůst inflace? Je to jednoduché: jestliže musím na každého čtyřicátého zaměstnance přijmout jednoho navíc, a pište si, že to je jeden a půl navíc, tak ty peníze se někde musí promítnout. A logicky, kde se promítnou: promítnou se v přesčasech, ty přesčasy musím zaplatit, tím pádem mi vzrůstají náklady, ty musím promítnout do cen svých výrobků. Je to začarovaný kruh, ale tak to chodí.

Reakce veřejnosti je taková, že poslanci zdržují, poslanci ANO zdržují, není to tak. Já říkám na rovinu, všichni bychom hrozně rádi měli pro naše zaměstnance více volného času, více benefitů, ale musíme na to jako stát vydělat a mít, mít na to jako firmy. Už jsme rok zavřený. Většina firem do toho dala vlastní úspory, prostředky na investice a potřebují se nadechnout a jít dál.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Čas, pane poslanče. Děkuji. Pan poslanec Vít Kaňkovský. Omlouvám se, časomíru zapnu znovu. Prosím, teď máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Milé kolegyně, kolegové, ještě v reakci na pana kolegu Grospiče a paní kolegyni Aulickou Jírovcovou, prostřednictvím pana předsedajícího. Asi jsme si nerozuměli. Já jsem nehovořil o tom, že by direktivní nařízení o tom, že budeme mít pět týdnů dovolené plošně, nějakým způsobem zhoršilo sladování rodinného a pracovního života. Tak to myšleno nebylo. Já jsem hovořil o tom, že pokud chceme zlepšit, a do budoucna si myslím, že to je náš velmi důležitý úkol, sladování pracovního a rodinného života, tak je potřeba udělat řadu dalších kroků, a že tady paní ministryně Maláčová plamenně hovořila o tom, jak je potřeba těch pět týdnů dovolené mít, ale že v tomto volebním období pro sladování pracovního a rodinného života neudělala takřka nic, to je bohužel pravda.

A znovu opakuji, KDU-ČSL chce, aby se do budoucna zlepšily pracovní podmínky našich zaměstnanců jak ve smyslu zkrácení pracovní doby, tak případně i ve smyslu

prodloužení dovolené, zlepšení ve smyslu více volného času. To si přejeme všichni, ale zasadme to do kontextu doby a uvědomme si, jestli skutečně v tuto chvíli tímto krokem těm zaměstnancům pomůžeme, anebo uškodíme. A já jsem přesvědčen o tom, že v této době to bude krok, který zhorší podmínky zaměstnanců v tom smyslu, že se zhorší trh práce a nebudou tady pracovní místa.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní faktické poznámky v následujícím pořadí: paní poslankyně Aulická Jírovcová, páni poslanci Grospič, Juříček, pan předseda Stanjura a pan poslanec Bláha. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Opět, vašim prostřednictvím, na kolegu Juříčka. Ano, já s vámi souhlasím, že v téhle době se právě ukazuje ještě více na takzvaný zákon trhu a jak je potřeba dnes i pracovat, protože tady máme spoustu podnikajících firem, které nedosáhnou na žádné kompenzace, z důvodu nastavených pravidel to tak je, a nikdo se jich neptá a musí prostě fungovat a pracovat, protože oni samozřejmě chtějí pracovat. Bohužel se také ukázalo, že i ty kompenzace, které byly na začátku nastaveny, pomáhaly i u společností, menších firem, to už je asi jedno, kde by v normálním tržním prostředí už dávno nefungovaly, a takzvaně se trochu držela taková ta umělá zaměstnanost. Na druhou stranu ty dopady teď budeme asi vidět na podzim, kde nás čekají, a to ve velkém nárůstu nezaměstnanosti.

A možná ještě ke kolegovi Bláhovi. Práce o víkendu, to přesně ukazuje i na to, co tady řekl pan kolega Juříček, protože to je přesně to, že ti zaměstnanci si dneska ve velké míře nemůžou vybírat, jestli do práce o víkendu půjdou, nebo ne, pokud je to nutné, anebo mají takové pracovní směny, že to je prostě jejich klasické zaměstnání a nastavení té pracovní doby. A my jsme se i domluvili, a mělo to tady být asi řečeno na začátku, že budeme měnit, a je to tedy ke kolegovi Vítku Kaňkovskému, vašim prostřednictvím, především, účinnost, a to ještě o rok, a bylo to domluveno s legislativou, na 1. 1. 2023. Myslím si, že i KDU-ČSL, která to dlouhodobě podporovala a říkala, že by to bylo jednou z možností sladování rodin, práce a rodiny, by s tím pak neměla mít žádný problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, navážu, vašim prostřednictvím, pane předsedající, na svou kolegyni paní Aulickou Jírovcovou. Ano, to tady zaznělo, že my chceme měnit účinnost od 1. 1. 2023, protože víme, co se děje v České republice. Ale chci také říci, že většina světa nebo téměř celý svět, i Evropská unie nevyjímaje, je zasažen covidovou pandemií a je to zcela nepředvídatelné. Každý stát reaguje po svém podle své legislativy a jen obtížně se rodí nějaká společná pravidla, dokonce ani Evropská unie nebyla schopna, byť by se to od ní čekalo a já bych to od ní čekal, vést všechny své členské státy k nějaké podobné regulaci. Ale vidíme to na krásném případě. My uzavřeme Českou republiku, ostatní země se otevřou, a vzápětí se zavírá Německo, zatímco my zase rozvolňujeme. Čili ta nákaza se přelévá, přelévá se, nikdo si s tím dost dobře neví rady a bohužel nedá na rady epidemiologů a lidí zkušených, kteří se tím zabývají a mají k tomu více co říci, a převládá jenom ten politický pohled, který je umocněný možná volebními preferencemi.

Ale já bych tady chtěl říci k tomu zdravotnictví, které tady zaznělo: prosím vás, existuje zákoník práce, § 213, jestli se nepletu, odst. 2, podle kterého zdravotnická zařízení, která jsou

státní nebo krajská, mají pět týdnů dovolené, čili bavme se o nemocnicích možná městských, možná v soukromých rukou, ale ve většině případů těchto nemocnic rovněž jejich vlastníci či provozovatelé poskytují pět týdnů dovolené. Takže abychom si nezaměňovali některé věci, které jsou nebo nejsou zbožným přáním nebo skutečností, čímž nevylučuji, že nemusí být zdravotnická zařízení, která toto neplní. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Děkuji. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Pavel Juříček, poté pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Já stále ale nechápu tu otázku, proč to musíme dělat zákonem. To za prvé.

Za druhé si myslím, že tady stále není vyrovnaný vztah mezi firmami, podnikatelskou sférou, vládou a parlamentem. Stále jak kdybychom byli jejich nadřízení, a něco jim nařizovat, já to prostě nechápu. To je potřeba nějaká změna vašeho myšlení k tomu, když tady všem říkáme, že ti úspěšní to dělají a dělají ještě řadu jiných věcí než dodatečný týden dovolené, jak jsem říkal, já dávám šest dní dodatečné dovolené s nějakými parametry a k tomu máme wellnessy, k tomu máme rekreace, k tomu jsem postavil podnikové byty, protože stát se o to nepostaral, tak abych měl vývojáře a schopné lidi, proto mám dneska 178 vývojářů, a takhle to dělá řada firem. A vy si jich vůbec nevážíte, vy ještě o nás hovoříte jako o novodobých otrokářích jenom za to, že já jsem na pozměňovací návrh napsal 16 hodin v mimořádných případech, když vám hoří fabrika nebo ji máte zaplavenou, tak ji potřebujete co nejrychleji rozběhnout. A vy to neznáte. Já chápu, že to nezná paní ministryně, ale my jsme v těch firmách byli přes noc, my jsme tam byli čtyřicet hodin s těmi lidmi, abychom to uklidili, abychom znovu rozběhli firmu. Jenom jsem chtěl napravit to, co se tady v minulosti nedělalo. Ve chvíli, kdy vám bude hořet barák, tak si řeknete: Teď končím a nechám ho shořet? Tak co je to za zodpovědný management? Co je to za zodpovědného člověka, který nechá zničit majetek, na kterém právě ti zaměstnanci pracují? A toto jsou ty symboliky, jak si vůbec nevážíte podnikatelské sféry, podniků, podnikatelů a těch firem, které tady pracují. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Čas, děkuji. Pan poslanec Jiří Bláha. Pan předseda Stanjura se mezitím z faktické poznámky odhlásil. Poté je ještě přihlášen pan poslanec Grospič s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Ano, podnikatel rovná se povel, vykořisťovatel a jiné názory. To tady slyšíme stále dokola.

Já bych jenom chtěl říct a reagovat na jednu věc, a to je, my nevíme, jak tady bude covid dlouho. A představte si, že mezi námi jsou lidé, kteří jsou pomalu celý rok doma, a k tomu mají nárok na dovolenou. A představte si reakci zaměstnanců, kteří chodí do práce. To je tak neuvěřitelný tlak na ty zaměstnance, kteří pracují a vědí, že když nepůjdou do práce, že ta firma okamžitě už skončí. A teď přijde ještě to, že přidáme pátý týden, tak jsme skončili. Nikdo z nás neví, kdy covidová doba skončí, a my už dneska chceme hovořit o účinnosti. Nikdo z nás neví, jaké následky která firma ponese a jak dlouho bude řadě firem trvat, že se vzpamatují, a my už dneska mluvíme o účinnosti. To je přece nesmysl! Jenom to ukazuje na to, že to nemáme prodiskutováno, že prostě nemáme ujasněny věci tak, aby naše česká ekonomika na to nedopltila.

Já bych chtěl všem vzkázat, že všem podnikatelům nebo odpovědným zaměstnancům jde především o zaměstnance, a především o to, aby udržel to pracovní místo. Moje rodina mi říká. Už nepodnikej, zavři to. Já říkám, máme 200 lidí. Musíme se o ně postarat. Je to jejich celoživotní dílo, jsou tady s námi. A chceme přece jim dát tu jistotu toho, že budou mít možnost pracovat tam, kde se to naučili, a přinášet, rozvíjet svoje sny a tak dále a tak dále. (Mpř. Fiala: Omlouvám se, čas vypršel.) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Stanislav Grospič s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, děkuji, pane předsedající, a já bych tady chtěl jenom na úvod ještě říci to, co jsem tady řekl možná v roce 2018, že máme určitý střet zájmů, protože jsem předsedou jednoho malého odborového svazu, který působí převážně v dopravě, v stavebnictví a v službách.

A teď navážu na to podstatné. Firma Trexima, spol. s r. o., prováděla v roce 2020 šetření, a to šetření prováděla u 1 666 podnikových kolektivních smluv z 27 odborových svazů, které zastupovaly 791 000 zaměstnanců. Výsledek toho šetření, vážené kolegyně a kolegové, byl, že kolektivní smlouvy u 87,8 % podnikových případů prodlužují o jeden týden kalendářní dovolenou na pět týdnů, a dokonce ve 2,7 % ji prodlužují o dva týdny. Čili když se toto podle toho výzkumu zobecnilo, tak se došlo k závěru, že vlastně je standardní zvyklostí, že se poskytuje povětšinou pětítýdenní kalendářní dovolená, a nechci hovořit – já bych o tom hovořil v řádné rozpravě a v té důvodové zprávě to máte, tu nerovnost mezi jednotlivými sektory veřejnými, podnikatelskými a ještě mezi nimi navzájem v té délce dovolené. Čili ten návrh směřuje k tomu, aby se ujednotila základní výměra ze čtyř na pět týdnů, aby se narovnal praxe, která je velice nerovná.

A jinak pracovní právo se od roku 1797 postupně vyvíjelo, nejdříve patenty císařskými a později, kdy už byly parlamentní demokracie, tak těžkým bojem vždycky zaměstnanců vůči zaměstnavatelům a zaměstnavatelé nic bez tlaku zaměstnanců neposkytovali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Čas, pane poslanče. Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Jiří Bláha, poté pan předseda Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, děkuji za diskuzi a musím na ni reagovat, protože prostě jestliže řeknu A, musím říct B. Veškeré firmy, které dávají tyto benefity, tak je dávají proto, že vědí, proč je dávají, a my jim tu možnost sebereme. Na druhou stranu jsem tady o tom hovořil. Ti malí, kteří na to nemají, tak dávají jiné benefity, to, že pracovní doba je podle přání těch zaměstnanců. Veskrz se dohaduje to: Ano, Jirko, zítra potřebuji volno. Zařídíš mi to? Vezme to za mě někdo jiný? Takhle to funguje. To v těch velkých nejde. Takže když dáme všem pět týdnů, tak ti malí se z toho složí.

A pak tady máme jednu významnou věc. Mluvili jste o statistikách. Svaz průmyslu a dopravy České republiky a Asociace malých a středních firem zastupují většinu firem a podnikatelů v České republice a oni říkají: Jsme zásadně proti! Proč jsou zásadně proti? Oni mluví hlasem zaměstnavatelů, kteří dneska už dávají těch pět týdnů, a přesto jsou proti. Z jakého důvodu? To bychom si všechno měli vyjasnit, ujasnit, říci. Navrhuji, aby se bod vrátil do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Pan předseda Vlastimil Válek, poté pan poslanec Grospič – faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Budu stručný. Já s tím návrhem souhlasím, myslím si, že to je rozumný návrh. Myslím si, že je dobré, že máme nějakou analýzu, která tady zazněla, ale úplně se mi nelíbí ta argumentace, když 85 % nebo kolik těch firem má pro své zaměstnance pětitýdenní pracovní (dovolenou), že se ten zbytek má přizpůsobit. Přece mně nikdo nevykládejte, že tady sedí takový šílenec, který kdyby ta statistika dopadla opačně, tak bude navrhovat zákon, aby se těm 15 % firem, co by měly tedy pětitýdenní dovolenou, zkrátila o týden. To je přece blbost, že?

Tak opravdu bych chtěl slyšet od někoho, kdo ty informace má, velmi bych si toho vážil, ten důvod, proč 15 % firem plus minus tedy není schopno nebo ochotno, jestli je to určitý segment trhu, nebo je to nějaká struktura firem, co ty firmy mají společného. Jak jinak chcete seriózně rozhodovat, když nevíte, co je důvod, proč těch patnáct...

A jenom tady všichni, co tady vystupujete, tak říkáte, že pět týdnů ve vašich firmách je, pokud je vlastníte nebo tam pracujete, tak já bych také chtěl slyšet těch 13 %, 15 nebo kolik to je, co nemá těch pět týdnů dovolené, co je ten důvod. Ať řešíme příčinu, ať řešíme ten důvod, ať ti lidé si opravdu tu dovolenou mohou vzít. Ať si ji mohou vzít, pokud možno z velké části vcelku v době, kdy chtějí, ať to není danajský dar. Prostě chceme prodloužit dovolenou? Ano! Chceme zkrátit pracovní dobu? Ano! Je cesta směrem řekněme na zkrácení pracovního týdne? Ano! Vždyť to tady všichni říkají. Říkají to tady zástupci podnikatelů, zaměstnanců a chceme to dělat reálně tak, aby to mohlo fungovat, anebo takovým tím způsobem jak za socialismu: Až jednou proletariát, bude komunismus, a pořád nic! Ne, chceme to dělat reálně, tak pojďme reálně a pojďme vycházet z nějakých tvrdých dat. Ten, kdo je má, ať nám je předloží, ať se o nich můžeme bavit. Co je na tom tak těžkého? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Stanislav Grospič – faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji moc, pane předsedající. Víte, v devadesátých letech došlo postupně, a já to nezpochybňuji, bylo to legislativním procesem, byl jsem součástí této Poslanecké sněmovny, k likvidaci téměř 52 odborových práv a vymožeností, které nepocházely z doby po roce 1948, ale pocházely povětšinou z období třeba první republiky, možná i Rakouska-Uherska. Odbory byly silně devalvovány. Působí v podstatě v marginálním množství firem vzhledem k malým firmám, působí spíše ve větších firmách a je velice obtížné je zakládat. To je holá skutečnost. Můžete se na to zeptat jakýchkoliv odborových předáků.

Od roku 2006, kdy byl přijat nový zákoník práce, tak došlo k mírnému posílení odborového hnutí a teď jsme svědky toho, že opět dochází k jeho tvrdé ostrakizaci. V tento moment můžu říct, že odbory, ano, stojí a chtějí těch pět týdnů dovolené, protože cítí, že by se zvyklost, věc, která se stává běžnou součástí v řadě firem, mohla stát také předlohou zákonné úpravy. Děje se tak i v řadě jiných věcí.

Na jedné straně nerozumím – a možná že rozumím dobře – tomu velkému odporu, který tady zaznívá především z řad pravicového spektra – je legitimní, já ho nezpochybňuji, ale také chápejte, že je legitimní, když levice – i komunistická levice – bojuje za práva pracujících.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zbývá nám necelá půlminuta. Já ji využiji k tomu, abych vám řekl, že před námi jsou ještě faktické poznámky paní poslankyně Aulické Jírovcové, pana předsedy Stanjury, pana poslance Bláhy a pana poslance Pavla Juříčka. Pak vystoupí v obecné rozpravě pan poslanec Stanislav Grospič.

Ale to se nestane nyní. Nyní, v souladu s dohodou a rozhodnutím Poslanecké sněmovny, i když jsme neprojednali stanovený pořad 99. schůze Poslanecké sněmovny, tak tuto schůzi pro tuto chvíli končím, tedy přerušuji. Konstatuji, že ve 14.30 budeme pokračovat 98. schůzí Poslanecké sněmovny a máme tam napevno zařazený bod číslo 499. Současně konstatuji, nebo připomínám, že za pět minut, ve 13.05 hodin, začne jednání organizačního výboru.

(Schůze přerušena ve 13.01 hodin.)

99. schůze Poslanecké sněmovny nebyla do konce 8. volebního období ukončena.